

પુસ્તક ગં.૯

વિ. સં.

૧૯૬૭

અંક ૧૨૧૧૨

સો ૧૯૧૧-૧૨

શ્રી જ્ઞાતમાર્ગદ પ્રકાશ
પુસ્તક ગંજર : ૯

AKASH

શ્રી જૈન આત્માર્નદ સભા

ખારગેઈટ, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૧.

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૯ મું.

સંવત ૧૯૬૭ના શ્રાવણથી સંવત ૧૯૬૮ના અષાઢ સુધી અંક ૧૨

“ સેવ્ય સદા શ્રી ગુરુ કલ્પવૃક્ષ ”

વાંગા ચેદ્ગુરીપુઃસ્વોદ્ભવજવજલધેરાત્મનસ્તારણેઽત્ર ।
 સ્વાતાંતર્વાસિતોગ્રેપ્રસ્વરકુવિષયવ્યાઘ્યૂથપ્રણાશે ।
 ચાત્મારામે વિરામે વિધિસમુદયત્કર્મજાલાદબાલાત્ ।
 “આત્માનંદપ્રકાશં” જિનમતસિકા વાચયધ્વં પ્રમોદાત્ ॥૧॥

પ્રગટ કર્તા,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા;

ભાવનગર.

વીર સંવત ૨૪૩૭-૩૮ આત્મ સંવત ૧૬-૧૭ સને ૧૯૧૧-૧૨

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧

પોસ્ટેજ ચાર આના.

જાવનગર—ધી “ આનંદ ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

પ્રત્નુ સ્તુતિ.

અગમ્યમધ્યાત્મવિદામવાચ્યં વચસ્વિનામદ્વતાં પરોક્તમ્ ।
શ્રીવર્ધમાનાભિધમાત્મરૂપમહં સ્તુતેર્ગોચરમાનયામિ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—અધ્યાત્મી પુરૂષોને પણ જે અગમ્ય છે, બૃહસ્પતિ જેવા સમર્થ વિદ્વાનો વડે પણ અવાચ્ય છે, અને છદ્મસ્થ જનોને પરાક્ષ છે એવા શ્રી વર્ધમાન નામના અરમ તીર્થ'કર મહારાજની હું સ્તુતી કરું છું.

ગુરુ સ્તુતિ.

જ્ઞાનાંજોનિધયે મહોપકૃતિજિઃ રૂપાતાય સન્નારતે ।
શ્રીમદ્વીરજિનેશવાગ્વરવની સંસેવિને શ્રીજુષે ॥
પ્રેમોદ્ધાસ વિધાયિને નિજજને વિદ્યાવિનીતે વરે
સ્વસ્તિ શ્રી પરિવારયુક્ત વિજયાનંદાય સત્સૂરયે ॥ ૧ ॥

“જ્ઞાનના સમુદ્રરૂપ, મહાન્ ઉપકારોથી ભારતવર્ષમાં પ્રખ્યાત થયેલા, શ્રી વીરપ્રભુની વાણીરૂપ વાટિકાને સેવન કરનારા, સ્વર્ગ-લક્ષ્મીને સેવનારા અને વિદ્યાથી વિનીત એવા પોતાના ભકતો ઉપર પ્રેમ કરનારા પરિવાર સહિત શ્રી વિજયાનંદ સૂરિવરનું કથ્યાણુ થાયો ” ૧

શ્રી

વાર્ષિક વિષયાનુક્રમણિકા.

નંબર	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	નવીન વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ	૧.
૨	શુક્ર સ્તુતિ	૧-૨૬૨-૩૨૧.
૩	આશિર્વાદ	૨.
૪	માર્ગ નવીન વર્ષ	૩.
૫	અધ્યાત્મ રસીક શ્રીમાન્ ચીદાનંદજી કૃત પદ સંગ્રહ (વ્યાખ્યા સહિત) ૮, ૪૦, ૧૫૫, ૨૬૮.	
૬	બારવૃતના અંતરંગ હેતુઓ. ૧૧, ૪૮, ૮૬, ૧૧૭, ૨૨૬.	
૭	જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દ્વિગૂહર્શન ૧૫, ૮૨, ૧૦૬, ૧૩૭.	
૮	જૈન શાસન અને તેના ભાવનગરના ખખર પત્રીની શ્રમ- ણાનો ખુલાસો.	૨૬.
૯	અંધાવલોકન	૩૬, ૨૬૦, ૩૧૬ ૩૬૭.
૧૦	વર્તમાન સમાચાર.... ૩૬, ૬૩, ૬૫, ૧૨૩, ૧૪૬. ૧૭૩, ૨૦૩, ૨૩૧, ૨૬૫, ૨૮૬, ૩૧૫, ૩૧૮ ૩૬૫.	
૧૧	પ્રભુ સ્તુતિ. ૩૬, ૧૫૩, ૧૭૭, ૨૬૭, ૨૬૧.	
૧૨	આત્મ જ્ઞાનનો સરળ-શુદ્ધ માર્ગ. ૪૩, ૭૪, ૧૦૨. ૧૩૦, ૧૫૮, ૨૪૩, ૨૮૪, ૩૦૫.	
૧૩	વિચાર વાણી અને આચારમાં અસાધારણ અંતર....૫૨.	
૧૪	જૈન સાહિત્ય.	૫૬, ૧૬૫, ૨૨૩.
૧૫	શ્રી મહાવીર જિન સ્તોત્ર (વ્યાખ્યા સહિત) ૭૧, ૬૮, ૧૨૭.	
૧૬	કુધારામાં નિદ્રાવશ મનુષ્યની જાગૃતિ.	૭૪.
૧૭	શ્રીઅજ્ઞાનતીમિર ભાસ્કર અંધના સંબંધમાં એકવિનંતીકથ.	
૧૮	વીક્રમ નવીન વર્ષના માંગલ્ય વચનો.	૬૭.
૧૯	અનિત્ય ભાવના.	૧૦૧.
૨૦	પ્રભુ પ્રાર્થના.	૧૨૫.
૨૧	વિષય વિરક્ત વીરાટક.	૧૨૬.
૨૨	ધર્મ પરિક્ષા.	૧૪૫.

૨

૨૩	ધર્મા પચીશી.				૧૫૩.
૨૪	શ્રાવિકા કર્તવ્ય.				૧૬૬.
૨૫	સદ્ગોષ્ઠ ભાવના.				૧૭૮.
૨૬	નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિ કેવી હોઈ શકે ?				૧૭૮.
૨૭	શ્રી શત્રુજય મહાતીર્થ ચાત્રા વિધિ.	૧૮૬,	૨૧૦,	૨૩૪.	
૨૮	આદિશ્વર જીન સ્તવન				૨૦૬.
૨૯	એક ખુલાસો.				૨૩૧.
૩૦	સમ્યક્ પ્રાર્થના.				૨૩૩.
૩૧	કર્મ વિપાક ભાવ.				૨૩૩.
૩૨	સમગ્ર જૈન જાતિની ઉન્નતિનો ઉપાય.				૨૫૬.
૩૩	જૈન દૃષ્ટિએ નાટકોનું સંપ્રવર્તન.				૨૭૦.
૩૪	સાહિત્ય પરિષદ અને જૈન સાહિત્ય.				૨૭૬.
૩૫	ડબાસંગ દુષ્કાળ કુંડ સંબંધી હકીકત	૨૮૭,	૩૧૪.		
૩૬	આપણી આધુનીક સ્થિતિનો દુઃખ દાયક ચિતાર.				૨૬૩.
૩૭	બ્રહ્મચર્ય પાળવાની અનિવાર્ય અગત્ય.				૨૬૬.
૩૮	ખરો જૈન કોણ ?				૩૧૦.
૩૯	આ સલાનો કરવામાં આવેલો સોળમો વાર્ષિક મહોત્સવ ૩૧૭				
૪૦	વડોદરા શહેરમાં થયેલા સાધુ સંમેલનનું વિજય ગીત	૩૨૧.			
૪૧	શ્રી શાસન દેવીનો હર્ષોદ્ગાર				૩૨૨.
૪૨	વડોદરા સંમેલને ભરેલું સ્તુત્ય પગલું અને તેનું કરવું જોઈતું અનુકરણ.				૩૩૫.
૪૩	વડોદરા મુનિ સંમેલનનો અહેવાલ.				૩૪૮.
૪૪	સંમેલનને પુછવામાં આવેલ પત્ર દ્વારા પ્રશ્નો અને તેનો શાસ્ત્રાધારે આપેલો જવાબ				૩૭૭.
૪૫	વડોદરા મુનિ સંમેલનમાં હાજર થયેલા મુનિ મહારા- જાઓનું લીસ્ટ				૩૮૦.
૪૬	આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમળસૂરિની શુભ સ્તુતિ	૩૮૧.			
૪૭	વડોદરા મુનિ સંમેલને પસાર કરેલા ઠરાવો પૈકી ચૌદ- મા ઠરાવ માટેની અગત્ય સૂચના				૩૮૨.
૪૮	વડોદરા સંમેલન માટે ન્યુસ પેપરોના અભિપ્રાયો				૩૮૮.

શ્રી

શ્રીભાનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૯ મું. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૭. શ્રાવણ ચંદ્ર ૧ લો.

નવીન વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિઃ ।

શાર્દૂલવિક્રોન્નિતમ્ ।

યેષાં સંસ્મરણં તથા પ્રણમનં પાપૌઘવિધ્વંસનં ।

કર્મૌઘપ્રવલપ્રવેગશમનં શ્રેયસ્કરં પ્રાણિનામ્ ।

નૌરૂપં જવવારિધિપ્રતરણે મોહાધ્વસંદર્શકં ।

તેજ્યઃ શાંતિધરેજ્ય એવ સતતં તોર્થકરેજ્યો નમઃ ॥ ૧ ॥

જેમનું સ્મરણ અને નમન પ્રાણીઓના પાપના સમૂહને નાશ કરનારું, કર્મશાશિના પ્રબળ વેગને શમાવનારું, કલ્યાણ કરનારું, આ સંસારરૂપ સમુદ્રને તરવામાં આવરૂપ અને મોક્ષના માર્ગને દર્શાવનારું છે, તે શાંતિધારી તીર્થંકર ભગવંતોને નમસ્કાર છે. ૧

ગુરુ સ્તુતિ.

યસ્યાસ્યાદ્વચનોર્મિરંગદ્વલિતા સંનિર્ગતા શાંતિદા ।

સ્યાદ્વાદામદ્વતીરતત્ત્વવિટપિપ્રૌઢ્વાસસંદાયિની ।

૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જન્મ્યાત્માનવપાંચતર્પણકરી ગ્રંથાવલીજાન્યહવી ।

નિત્યં જારતમાપુનાતિ વિજયાનંદાસ્તૂરિં નુમઃ ॥ ૨ ॥

જેમના મુખમાંથી પ્રગટ થયેલી અંથશ્રેણીરૂપ ગંગા કે જે વચન રૂપ તરંગોના રંગથી સુંદર છે, જે સ્યાદ્વાદરૂપ નિર્મલતીર ઉપર રહેલા તત્ત્વરૂપી વૃક્ષોને ઊલ્લાસ આપનારી છે અને ભવી આત્મારૂપી નિર્દોષ મુસાફરોને તૃપ્તિ અને શાંતિ આપનારી છે, તે અંથશ્રેણી રૂપ ગંગા અद्याપિ આ ભારતવર્ષને પવિત્ર કરે છે, તે શ્રી વિજયાનંદસૂરિજીને અમે સ્તવીએ છીએ. ૨

ગીતિ:

વિહરન્ વિતરન ધર્મે, સુચરન્ ચારિત્રધર્મસન્માર્ગે ।

જયતિ જ્ઞાનાંજોનિધિઃ શ્રીવિજયાનંદસૂરિપરિવારઃ ॥ ૩ ॥

વિહાર કરી ધર્મનું જ્ઞાન કરનાર અને ચારિત્ર ધર્મના શુદ્ધ માર્ગે ચાલનાર ન્યાયાલોનિધિ શ્રી વિજયાનંદસૂરીના પરિવાર જય પામે છે.

આશીર્વાદ.

કૃતવિલાંબિત.

સકળ જૈન સમાજ^૧ સુસાજને, ધરી કરો સુખકારક કાજને;
વિમલ બોધ ધરો જિનબાળકો, અતિબનો સુહૃદ^૨ ધન પાળકો. ૧
ધરિ સુકેળવણી જિન બાળિકા, સુખી રહો સ્વપતિ વ્રત પાળિકા,
સધન^૩ સર્વ સખાવતને કરો, સકલ દીન^૪ તણાં દુઃખને હરો. ૨
સહુ સધર્મિ જનો સુખમાં રહો, મુખથી શાસનનો જય ઉચ્ચરો,
જય ચતુર્વિધ સંધ તણો સદા, નહિ કુસંપ રહો મનમાં કદા. ૩

૧ સારા સાધનોને. ૨ દયા રૂપી ધનના પાલનાર. ૩ ધનવાન ગૃહસ્થો.

૪ ગરીબ.

મારું નવીન વર્ષ.

૩

ગીતિ.

જય પામે આહક ગણુ, પ્રેમ ધરી પત્ર આ સદા વાંચો;
આત્માનંદ પ્રકાશી, આત્મારામે રમી સદા રાચો. ૧

મારું નવીન વર્ષ.

પરમ પવિત્ર પર્યુષણ પર્વથી સુશોભિત એવા શ્રાવણ માસનો પ્રવેશ થઈ ચુક્યો છે. આસ્તિક આર્હત લોકોના ભાવિક હૃદયમાં ઉચ્ચ ભાવનાઓના પરિણામ વધતા જાય છે. જૈન વર્ગની ધાર્મિક અને આત્મિક ઉન્નતિના કારણ રૂપ આ પવિત્ર પ્રસંગે મારો નવમા વર્ષમાં પ્રવેશ થાય છે. અષ્ટસિદ્ધિની સંખ્યાને બતાવનારા આઠ વર્ષો આત્મિક આનંદ સાથે મેં પ્રસાર કર્યા છે. હવે નવપદ્મની સંખ્યાના મહિમાના ઉદયની આશા ધારણ કરી નવમા વર્ષની મારી રિથિતિ પ્રાપ્ત થઈ છે. હું હજી બાક્ય વયમાં છું, તથાપિ મારા પ્રધાન મુખ પૃષ્ઠ ઉપર એક મહાત્મા ગુરૂના નામથી મને અલંકૃત કરવામાં આવ્યું છે, અને પરમ ઉપકારી મહાનુભાવ મુનિવરો મારા સ્વરૂપને દ્યોદ્ર્ દૃષ્ટિથી વિલોકે છે તેમજ પવિત્ર વૃત્તિવાલા ગૃહસ્થો મારું હૃદયથી બહુ માન કરે છે, તેથી હું બાલછતાં પ્રાઠ વયની દશા ભોગવું છું.

પ્રિય આહકગણુ, તમારા આસ્તિક હૃદયને આત્મિક આનંદ આપવા માટે હું યથા શક્તિ પ્રયત્ન કરું છું. મારા સદ્ગોષ્ઠક વિષયો તમારી મનોવૃત્તિને પ્રસન્ન કરે અને તેમાં ગૃહધર્મ, નીતિ, વૈરાગ્ય અને અધ્યાત્મના વિચારો ભરપૂર કરે, એ મારી અંતરંગ ઇચ્છા છે; તે પૂર્ણ કરવા મારી યથા શક્તિ પ્રવૃત્તિ છે.

પ્રિય અધિકારી ગૃહસ્થો, આર્હત ધર્મના આગમનો મહાન સાગર મધ્યન થઈ શકે તેવો નથી, એ મહાન સાગરનું એક બિંદુ પણ બુદ્ધિગમ્ય કરવું અશક્ય છે, એ વાત નિર્વિવાદે સિદ્ધ છે, તથાપિ મને આશ્રય આપનારા પવિત્ર ધર્મ ગુરૂઓ તથા જૈન બંધુઓના પ્રભાવથી હું મારા પ્રિયવાચકોની સમક્ષ કેટલાએક હીતકર વિષયો પ્રગટ કરવાને

સમર્થ થઈ શકું છું. કેટલાએક ગંભીર વિષયોની ચર્ચાએ કે જેની અંદર અધિકારી વચકો પ્રવેશ કરી પોતાના જ્ઞાનાંકુરને ખીલાવી શકે તેવા હેતુથી પ્રગટ કરવામાં આવે છે. મારા પ્રિય વાચકોના જીવનમાંથી, વ્યાપારમાંથી, વિચારમાંથી, અને આચારમાંથી ગાંભીર્ય વિવેક, તથા વિનય પ્રમુખ સદ્ગુણો પ્રત્યક્ષ રીતે વધતા જાય, આ જગતમાં મનુષ્યલવ પ્રાપ્ત કરી મરણની વચમાં જાણે ખાવા પીવા અને મોજ મઝાહ કરવા વિના ખીજું કશું કર્તવ્યજ ન હોય, તેવી લઘુતા, ચંચળતા, વિકલતા વાચકોના અંગમાંથી દૂર થઈ જાય, અભિમાન, સંકુચિત હૃદય અને વિચાર સાથે સ્વચ્છંદિતા, ગંભત, મોજ એ સર્વત્ર નિયામક થઈ ગયા હોય એવું ખેદકારક ભાન પ્રગટ ન થાય, તેમજ જીવન અને તેનો ઉપયોગ અને નિર્વાહ તથા સ્વરૂપ વિષેના ગંભીર વિચારો પ્રગટ થાય તેવા વિચારોને અનુસરી મહત્કાર્યોમાં પ્રવેશ કરવાનાં સાહસ, સ્વાર્પણ અને આગ્રહ પોતાના વર્તનમાં પ્રતિ-ક્ષણે દર્શાવે, અને કાર્યસિદ્ધિના રહસ્ય માર્ગનું જાણે વિસ્મરણ થઈ ગયું હોય તેવું વર્તમાન સમયમાં વાંચનની સ્થિતિથી જે જણાઈ આવે છે, તેની સ્થિતિની પૂરી સુધારણા થાય, તેવો પ્રયાસ કરવાની મારી પ્રતિજ્ઞા છે. તે પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરવા હું સદા ઉત્સાહિત રહું છું.

પ્રિય પાઠકો, વર્તમાન સમયનું જીવન કેવળ એક રમત જેવું નકામું, હલકું અને સ્વાર્થી થઈ ગયું છે, તેવા જીવનને અંગે અનેક જાતના પરસ્પર કડાહ, કુસંપ અને દ્વેષ વધી પડ્યા છે, તેની શાંતિ કરવાની ખરેખરી જરૂર છે. તેની શાંતિના ઉપાયો યોજવા એ પ્રત્યેક પુત્રનું કર્તવ્ય છે, તેથી મેં પણ એ કર્તવ્યને પ્રધાન રાખીને જ મારા પ્રિય વાચકોની સેવા કરી છે. અને હજી પણ તેવી સેવા સતત કરવાને હું ઉત્સાહિત રહું છું. આજકાલ વાંચન કલા વધી છે, પણ તે કલાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ક્વાચિત્ જ દેખાય છે. મનન પૂર્વક વાંચન થતું જ નથી; એમ કહીએ તો પણ અતિશયેક્ષિત નથી. વિચાર્યા વિના વાંચા જવાય તેવા જ વાંચનની આ સમયે ભૂખ ઉઘડી છે, આથી તત્ત્વશાસ્ત્ર અને ગહન વિચારના વિષયો મનન પૂર્વક વાંચવા-

મારું નવીન વર્ષ.

૫

ની લોકરૂચિ જોઈએ તેવી જાગૃત થઈ નથી. એ રૂચિ જાગૃત કરવાને માટે મારા અંતરની તીવ્ર ઈચ્છા છે. તે શ્રી વીર પ્રભુના શાસનદેવતા પૂર્ણ કરો.

પ્રિય ગ્રાહકગણ. ગતવર્ષ પોતાના પૂર્વ ભાગમાં ધાર્મિક અને સાંસારિક સ્થિતિમાં સામાન્ય રીતે પ્રસાર થયું છે, પરંતુ તેનો ઉત્તર ભાગ ચાલતા પંચમ આરાથી બહુ રીતે કલુષિત થયો છે, તેથી માફ હૃદય ખેદાતુર થયું છે, તે છતાં મેં મારા સ્વરૂપમાં કોઈ જાતનો વિકાર ઉત્પન્ન કર્યો નથી અને સર્વમાં સંપ અને શાંતિની આહુના રાખી છે. કાલના પ્રભાવથી પ્રવર્તતા અનુચિત ભાવો તરફ ઉપેક્ષા રાખી મારા નામની સાર્થકતા જેવી રીતે જગતમાં કહેવાણી છે, તેને કાયમ રાખવા માટેજ મેં મારી સ્થિતિ તટસ્થ ભાવે રાખી છે. અને હજુ પણ રાખવાની ઈચ્છા છે.

ગત વર્ષમાં નાના મોટા એકંદરે ૪૩ લેખો આપવામાં આવ્યા છે જે લેખોમાં મોટો ભાગ પરમ ઉપકારી મુનિ મહારાજ શ્રી કપૂર-વિજયજી મહારાજનો છે. તેઓ સાહેબે નિરંતર મારા પર કૃપાદષ્ટિ રાખી માફ પોષણ કર્યું છે. સિવાય બીજા લેખો success, એક ઉપકારી મહાત્મા, મી. મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ બી. એલ. એલ. બી. વિગેરે બુદ્ધા બુદ્ધા લેખકોના છે.

પૂર્ણ થયેલા ગત વર્ષમાં વિવિધ છંદોમાં શ્રી વીતરાગ પ્રભુની અને શુદ્ધ ચારિત્રધારી ગુરૂની સ્તુતિના તે સાથે ધર્મના સુબોધક ગીતો પ્રગટ કરી તમારી મનોવૃત્તિને મેં આનંદિત કરી છે. મહાનુભાવઅધ્યાત્મ રસિક શ્રી ચિદાનંદજી કૃત પદોના પરમાર્થને સમજાવી તમારામાં અધ્યાત્મ રસનો પ્રવાહ રેડયો છે. અને આ ઉપાધિમય સંસાર તરફ ઉપેક્ષા જાગૃત કરી છે. તમારી એ દશાને પુષ્ટિ આપવા માટે મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજય વિરચિત સ્તવન અને શ્રીમદ્ હેમચંદ્રસૂરિ વિરચિત મહાદેવ સ્તોત્રનું વિવેચન કરી સમજાવ્યું છે, અને તમારા હૃદયમાં શ્રી વીતરાગ પ્રભુના સ્વરૂપની ભાવના આરંભ કરી છે. આર્હત ધર્મના સ્વરૂપનું યથાર્થ જ્ઞાન થવા માટે જૈન દર્શનનું

સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન, તત્ત્વ વિચારણા અને કર્મનું સ્વરૂપ એ વિષયો પ્રગટ કરી તમારી આંતર દશા પર આર્હત ધર્મની સંપૂર્ણ છાપ પાડેલી છે. આ સંસારની વિડંબના લોગવતા આત્માને તેમાંથી મુક્ત થવાની સ્પૃહા કરવા માટે પ્રભુ પૂજન જેવા ઉત્તમ પ્રસંગે એકાગ્રતાની શૂન્યતા હોવાના ફલ, સ્વપ્નામાં ચિતે આપેલો ઉપદેશ, મનોવૃત્તિનો મુસાફર અને ભવરૂપ ગ્રીષ્મરૂપના વિષયો પલ્લવિત કરવામાં આવ્યા છે. સંસારરૂપ વિષવૃક્ષની મલિન છાયા નીચે જેઠેલા જીવને પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપનું જ્ઞાન થવા માટે સાધકદશાવાલા ઉચ્ચ પાયરીના જીવોના સાર્થક ખત્રીશ વિશેષજ્ઞો તથા લઘ્યાદિક વિચારના વિષયો દર્શાવવામાં આવેલા છે.

પ્રિય વાચકો, ઉપરના ઉચ્ચ આશયવાલા વિષયો આપી હું સંતુષ્ટ થયેલ નથી, પણ તમારી સાંસારિક સ્થિતિને ઉચ્ચ કોટીમાં લાવવા માટે તે તે વિષયના લેખો પણ મેં પ્રગટ કર્યા છે. જૈન સાહિત્ય, એક પિતાએ લખેલા પુત્રને પત્રો, જૈન લેખન અને વાંચન, ધર્મ પૂર્તાતા, આપણે કેવા દેખાવું જોઈએ, અને જીવતા જીવતા શ્રાવકોની સ્થિતિ દેખી મુનિ મહારાજાઓ શું કામ ભડકતા હશે? એ વિષયો મનુષ્ય જીવનની ઉચ્ચકોટીને દર્શાવનારા આપેલા છે. તેઓમાં જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન, જૈન સાહિત્ય, અને એક પિતાએ પુત્રને લખેલા પત્રો એ વિષયો હજી અપૂર્ણ રહેલા છે, તે વિષયોની ઉપયોગિતા વિશેષ હોવાથી આ મારા નવા વર્ષમાં પણ તેમને સ્થાન આપવાની મારી અલિલાષા છે. તે શિવાય મારા વાચક વર્ગની રસાભિજ્ઞતા અને સદસદ્દ વિવેક બુદ્ધિ જેથી સંસ્કારિત થાય, અને લેખનનું ગૌરવ તેમના હૃદયમાં સ્ફુરિત થાય એવા ધીજી અભિનવ લેખો પ્રગટ કરી હું મારા આત્માનંદ પ્રકાશ એ નામને સાર્થક કરવા ઇચ્છા રાખું છું. અને લેખની પ્રવૃત્તિ જે ધાર્મિકતાથી ઉજ્જત એવા જીવનને શીખવવા માટે કહેવાય છે, તેને ચથાર્થ કરવાની મારી ઉમેદ છે. તે મારી ઉમેદ સફલ કરવામાં ભગવાન વીર પ્રભુના શાસન દેવતા સહાયભૂત થાઓ. પ્રિય આત્માનંદી અધિકારીઓ, આ વર્ષે મારા પરમ ઉપાસકોએ મારી

મારું નવીન વર્ષ.

૭

આકૃતિમાં જો કે વધારો કર્યો નથી; પરંતુ મારા લઘુ સ્વરૂપને લેખો-
વડે ઉત્તમ પ્રકારની વિશાલતા આપી છે, તેથી હવે ધર્મ, નીતિ અને
શુદ્ધ વ્યવહાર સંબંધી વિજ્ઞાનથી ભરપૂર એવા વિષય રૂપ સુંદર અલં-
કારો ધારણ કરવાને હું સમર્થ થઈ શકીશ. અને મારું બાહ્ય સ્વરૂપ
આંતર (ભાવ) સ્વરૂપનું સૌંદર્ય ખતાવી શકશે, એવી આશા રાખું છું.

છેવટે શ્રી વીરપરમાત્માના પ્રભાવિક દેવતા પાસે પ્રાર્થના કરી
હું એવી અંતરંગ અભિલાષા ધારણ કરું છું કે, મને પોષણ આપ-
નારા લેખકોની બુદ્ધિ નિર્મળ થાઓ, અને ઉત્તમ લેખો લખવાની
પ્રતિભા પ્રકાશિત થાઓ, મારી ઉત્પાદક સભાને નિર્વિઘ્નપણું પ્રાપ્ત
થાઓ, મારા ગ્રાહકગણની વૃત્તિ સ્થિર થાઓ અને તેની સંખ્યામાં
વૃદ્ધિ થાઓ, મારી ગતિ અસ્ખલિત થાઓ. ચારિત્ર રત્નથી વિભૂષિત
થયેલા અને આત્મામાં આરામ કરી રમણ કરનારા અને શ્રી વીરશા-
સનના વિજયનંદને વધારનારા મહાનુભાવ મુનિવરો વિજયવંત
થાઓ, મારી શુશ્રૂષા કરનારા સદ્ગુણી ગૃહસ્થ શ્રાવકો ઉદયગિતિના
શિખર પર આરૂઢ થાઓ, દયા ધર્મની મહત્તાને વધારનારી ભારત
વર્ષની સર્વ જૈન પ્રજામાંથી કુસંપ રૂપી વિષવૃક્ષોનો ઉચ્છેદ થઈ
જાઓ, અને સમસ્ત ચતુર્વિધ સંઘ સંપ રૂપી કલ્પવૃક્ષની શીતળ
છાયાનો આશ્રય કરો. અને સર્વ સ્થળે શાંતિ પ્રસરી, ઉન્નતિ, સંપ,
ઐક્યતા વધો અને સકળ જૈન સમાજ પોતપોતાની ફરજ સારી
રીતે સમજી સમાજને હિતકર થાઓ, જે મારો નવમા વર્ષમાં પ્રવેશ થતો
હોવાથી નવપદજી મહારાજની કૃપાવડે મારી થયેલી નિર્મળ વૃત્તિ
ઉપરની સર્વ પ્રકારની પ્રાર્થનાઓ ફળીભૂત થવાની સાક્ષી આપે છે,
જેથી શ્રી સિદ્ધચંદ્ર મહારાજ સર્વના મનોવાંછિત પૂર્ણ કરો.

“ જીયા ચ્ચતુર્વિધઃ સંઘો, જીયાદ્ ધર્મશ્ચતુર્વિધઃ

ક્ષમા શાંતી પ્રસરતાં, પરાજવતુ પંચમઃ ॥ ૧ ॥

“ ચતુર્વિધ સંઘ જય પામો, ચતુર્વિધ ધર્મ જય પામો, ક્ષમા
તથા શાંતિ પ્રસરો અને પંચમ કાલનો પરાભવ થાઓ.

શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમાન્ ચિદાનંદજી કૃત.

૫૬.

(વ્યાખ્યા સહિત)

રાગ આશાવરી.

(લેખક મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

અનુભવ આનંદ પ્યારો, અખ મોહો અનુભવ. એ આંકણી
એહ વિચાર ધાર તું જડથી, કનક ઉપલબ્ધિ મ ન્યારો અ૦ ૧
ખંધ હેતુ રાગાદિક પરિણતિ, લખ પરપખખ સહુ ન્યારો;
ચિદાનંદ પ્રભુ? કર કિરપા અખ, ભવસાગરથી તારો. અ૦ ૨

પરમાર્થ—શુદ્ધ ચેતના નિજ સ્વામાં ચેતનને પોતાનો શુદ્ધ
આશય સમજાવી જાગૃત કરે છે. શુદ્ધ ચેતના કહે છે કે અનંત કાળ
પર્યંત કર્મવશે આપની સંગાતે વિવિધ રાગ રંગ અનુભવી છેવટે તેમાં
કશો સાર નહિં દેખવાથી તેથી વિરક્ત થઈ હવે તો હું ઉદાસીન
જની છું અને ઉદાસીનતામાંજ સાર દેખું છું. મતલબ કે હું પર પુદ્-
ગલ્લિક વસ્તુનો કડવો અનુભવ કરવા હવે ચાહતી નથી. હવે તો મને
શુદ્ધ આત્મ અનુભવજ પ્રિય લાગે છે, અને એવા શુદ્ધ આત્માનુભ-
વમાંજ ખડું સુખ સમાયેલું છે.

મદ, વિષય, કષાય, નિદ્રા અને વિકૃત્તાદિક પ્રમાદની પરવશતા-
થીજ ચેતના મૂર્છિતપ્રાય થઈ જાય છે એવો જ્ઞાનીઓનો સિદ્ધાંત છે.
તેથી ઉક્ત પ્રમાદ માત્રનો પરીહાર કરી પર ભાવથી વિરક્ત થઈ, હું
તો હવે ઉદાસીનતાજ ધારીને ખડું સુખ અનુભવું છું અને આપ
મહારા સ્વામીનાથ પણ એવુંજ સત્ય સ્વભાવિક સુખ અનુભવવા ઉ-
જમાળ થાઓ એમ અંતઃકરણમાં ઇચ્છી આપને બે બોલ નિજ કર્ત-
વ્યરૂપે કહું તે તરફ દુર્લક્ષ નહિં કરતાં એકાન્ત હિતરૂપ સમજી તેનો
યોગ્ય આદર કરશો. હું તો પુનઃ પુનઃ આપને નિવેદન કરી કહું છું
કે મને તો હવે શુદ્ધ આત્મ અનુભવજ પ્રિય છે અને તેમાંજ મને
ખરો આનંદ આવે છે જો આપ પણ મારી પેરે શુદ્ધ અનુભવ આનં-

શ્રીમાન્ ચિદાનંદ કૃત પદ.

૯

હ મેળવવા ઇચ્છતા હો તો આપને અનાદિ અવિવેકનો ત્યાગ કરી સ્વપરને સારી રીતે ઓળખાવી આપે એવો ઉત્તમ વિવેક—વિચાર આદરવો જોઈએ.

જો કે અનાદિ અજ્ઞાનાદિક હેતુઓ વડે ઉપાર્જન કરેલાં કર્મયોગે દેહ, લક્ષ્મી અને કુટુંબ પ્રમુખ પર વસ્તુઓનો જીવને સંજોગ મળે છે પરંતુ ખરી રીતે જોતાં તેમાનું કશું પોતાનું નથી. આવા જોડા સંજોગોથીજ જીવ દુઃખની પરંપરા પામ્યા કરે છે. જેમ રસાયણ શાસ્ત્રી માટીમાંથી સોનું જૂદું કાઢી શકે છે તેમ જ્ઞાની—વિવેકી પુરૂષો પણ ખરા જ્ઞાન—વિવેકના બળથી પોતાના આત્મતત્ત્વને પર—જડ વસ્તુઓથી જૂદો કરી શકે છે. ખરા જ્ઞાની—વિવેકી જડ વસ્તુથી વિરક્ત રહે છે. અને અનુક્રમે ઉચ્ચ વૈરાગ્યના બળથી ઉદાસીન દશાને પામે છે. શ્રીમાન્ યશોવિજયજી મહારાજે શમતા શતકમાં ઉદાસીનતાનું આયુ લક્ષણ કહ્યું છે. “અનાસંગ મતિ વિષયમે”, રાગ દ્વેષકો છેદ, સહજ ભાવમે લીનતા ઉદાસીનતા ભેદ ” એવી ઉદાસીનતા પ્રાપ્ત થાય તો સહેજે આત્મ અનુભવ અને તેથી થતો સહજ આનંદ પણ મેળવી શકાય.

પરંતુ રાગ દ્વેષાદિક તેના પ્રતિબંધક કારણો જાણી તે અવશ્ય પરીહરવાં જોઈએ. રાગ દ્વેષાદિક દોષોનો ત્યાગ કર્યા વગર શુદ્ધ આત્મ અનુભવ યા સહજાનંદ પ્રાપ્ત થઈ શકે તેમ નથી. શ્રીમાન્ યશોવિજયજીએ કહ્યું છે કે—

“ તાકો કારણ નિરમમતા, તામેં મન અભિરામ,
કરે સાધુ આનંદધન, હોવત આતમરામ ”
મમતા થિર સુખ શાકિની, નિરમમતા સુખ મૂલ
મમતા શિવ પ્રતિકૂલ હૈ, નિરમમતા અનુકૂલ ”

(શમતાશતક)

એમ સમ્યક્ વિચારી રાગ દ્વેષ મુળ મમતાને અવશ્ય નિવારવી જ જોઈએ, અન્યથા જેમ ઉપાધ્યાયજી લગવાન કહે છે તેમ “ હા હા મોહકી વાસના, બુધકું લી પ્રતિકૂલ;

૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

વા કેવલ શ્રુત અધેતા, અહંકારકો મુલ ” વિપરીત આચરણ થી જીવ ભવ જ્રમણ સંબંધી દુઃખનોજ ભાગી થાય છે. તેથી જેમ સમસ્ત દુઃખનો અંત આવે તેમ મહા પુરૂષ પ્રણિત માર્ગને સેવવા જરૂર સાવધાન થવું જોઈએ. યતઃ—ટાળે દાહ તૃષા હરે, ગાળે મમતા પક, લહરી ભાવ વૈરાગ્યકી, તાકો ભજો નિશંક ” (સમતાશતક)

આવી રીતે સદ્વિવેક આહરીને સ્વપર (ચેતન અને જડ ભાવ) ને જુદા જુદા યોગથી લેવા જોઈએ અને તે એવી તો સારી રીતે કે સ્વપ્નમાં પણ દેહાદિક જડ વસ્તુઓમાં પોતાપણની બુદ્ધિ થવા પામે નહિ, એટલુંજ નહિ પણ અતિ ઉગ્ર વૈરાગ્ય ધારા વડે ઊઠાસીન દશા સદાય છાઇ રહેવાથી આત્મા પરમ સ્થિરતા—શીતળતાને સ્વયં વેદે (અનુભવે) અને સમાગમમાં આવનાર ભવ્ય જનો પણ તેનો યથેષ્ટ લાભ મેળવી શકે. અહો રાગ દ્વેષ યા મમતાથી જીવને કેટલો ઉપતાપ ! અને વિવેક પૂર્વક વૈરાગ્ય વૃત્તિથી સમતાનું સેવન કરવાથી કેવી અદ્ભુત શાંતિ ! બનેમાં આટલું બધું અંતર સમજી સહુદય જરૂર શાંતિનો માર્ગ ગ્રહવા ઉચિત પ્રયત્ન કરશે એટલે અશાંતિના સમસ્ત કારણો તે તજી શાંતિ ઉપજાવનારાંજ સમસ્ત કારણોનું સેવન કરશે.

અનંત જ્ઞાન, દર્શન, અને ચારિત્રાદિક ગુણોના સ્વામી પરમાત્માની પાસે પણ હું એજ પ્રાર્થુ છું કે હે પ્રભુ ! અત્યાર સુધીમાં અમારા માથે બહુ બહુ વીતી, ચારે ગતિમાં અમે બહુ કડવા અનુભવ ધ્યા, તે સહુ અમારી જ ભૂલ અજ્ઞાનતાદિકથીજ હવે તો કૃપાસિંધુ ? આપ એવી કૃપા અમ ઉપર કરો કે જેથી અમે આ દુસ્તર ભવ સમુદ્રનો પાર પામી શકીએ. અમને એવી સન્મતિ આપો કે જેથી ભવજ્રમણ કરાવનાર સમસ્ત દોષોનું દહન કરવા અમારામાં પુરૂષાતન ભજો એટલે અમે સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રનું સમ્યક્ આરાધન કરવા સુશ્રદ્ધાવંત જ્ઞાની અને ચારિત્રયાત્ર એવા સદ્ગુરુનું પુષ્ટ આલંબન ગ્રહી ઉક્ત રતનત્રયીને નિર્મળ ભાવે આહરી શુદ્ધ અનુભવ આનંદમાંજ મગ્ન થઈએ.

ઈતિશમ્.

બાર વ્રતના અંતરંગ હેતુઓ.

૧૧

બાર વ્રતના અંતરંગ હેતુઓ.

શ્રી તીર્થંકર પ્રણીત આર્હત ધર્મનું રહસ્ય કેટલું ગંભીર અને ગહન છે? તે તેની ધર્મિક યોજના ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે. ભવસ્થિતિના વસ્તુ સ્વરૂપને વિલોકનારા આર્હત મહાત્માઓએ ઘણો દીર્ઘ વિચાર કરી આર્હત ધર્મનું સ્વરૂપ બાંધેલું છે. યતિ અને શ્રાવક એ બે વિભાગના જુદા જુદા ધર્મોનું કથન એવી નિપુણતાથી કરવામાં આવ્યું છે કે, જે ઉપરથી ધાર્મિક અને સાંસારિક જીવન બંને નિરાબાધપણે સાધી શકાય તેમ છે. યતિ ધર્મનું રહસ્ય કે જે ઉપર યતિમાં વિશ્રાંત થાય છે, તે છતાં તેની અંદર શારીરિક ધર્મોનું રક્ષણ આવી શકે છે. અહિં તો માત્ર ગૃહસ્થ ધર્મને માટે કહેવાનું છે. જૈન મહાત્માઓએ દાન, શીલ, તપ અને ભાવ એવા ધર્મના ચાર વિભાગ પાડી ઉભય લોકના કર્તવ્યોનો બોધ કરી બતાવ્યો છે. તે ધર્મના દરેક વિભાગમાં એટલું બધું ઉત્તમ રહસ્ય રહેલું છે કે, જો તેનો મનન પૂર્વક વિચાર કરવામાં આવેતો આપણને તેમાંથી ઘણું મદદી શકે તેમ છે.

પ્રથમ આપણે ગૃહસ્થ ધર્મના વર્તનને માટે વિચાર કરીએ તો તેમાંથી ધર્મ, સંસાર, નીતિ અને બીજા વ્યવહારિક તત્ત્વોનો એટલો બધો ઉત્તમ બોધ મળે છે કે, જે ઉપરથી આપણને તે મહોપકારી મહાત્માઓની ઉપકાર વૃત્તિ તરફ અવર્ણનીય ભાવ ઉત્પન્ન થાય છે.

ગૃહસ્થ ધર્મને અંગે ધર્મના યોજકોએ બીજા અનેક પ્રકારે હેતુ પૂર્વક દર્શાવેલા છે, પરંતુ તેઓમાંથી આ સ્થળે ગૃહસ્થ શ્રાવકના બાર વ્રતોને માટે વિવેચન કરવું ઉચિત છે. શ્રાવક જ્યારથી ગૃહસ્થાવાસનો સંપાદક થાય છે, ત્યારથી તેને યાવજજીવિત બાર વ્રતો ધારણ કરવાના છે. આર્હત ધર્મમાં કહેલા ઉચ્ચપદ રૂપ શિખર ઉપર ચડવાના એ બાર પગથીયા છે. એ બાર પગથીયા ઉપર આરૂઢ થયેલો શ્રાવક સુખેથી પોતાનું ધર્મ કર્તવ્ય બજાવનારો થઈ શકે છે. ગૃહસ્થ શ્રાવક કદિ વૈમવ સંપન્ન ન હોય, વિવિધ પ્રકારના સહાયોથી પરિપૂર્ણ ન હોય, અને સર્વ સાધન સંપન્ન ન હોય, પણ જો તે પોતાના

૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાર વ્રતોને યથાશક્તિ પાલ્લી શકતો હોય તો, તે સર્વોત્કૃષ્ટ સ્થિતિએ પોહોચવાનો અધિકારી થઈ શકે છે.

એ બાર વ્રતો પાળવામાં કેવળ પદ્મે કનુજ હિત સાધી શકાય છે, એમ નથી, પણ તે આલોકના હિતનો પણ પૂર્ણ સાધક બની શકે છે. જેને શાસ્ત્રકારો વ્યવહાર શુદ્ધ કહે છે, અને લોકો પ્રતિષ્ઠા અને આખર કહે છે, તે પણ એ બાર વ્રતના પાલનથી સિદ્ધ થઈ શકે છે. પાંચ અણુવ્રત, ત્રણ ગુણુવ્રત, અને ચાર શિક્ષાવ્રત એ બાર વ્રતો કહેવાય છે, તે વ્રતને આધારે ગૃહસ્થે વર્તવાનું છે. એ વ્રતો અતિ-આ રહિત એટલે દોષ રહિત પાલવાના છે. તેઓમાં પેહેલું અણુવ્રત અહિંસા કહેવાય છે. સંકટથી સ્થૂઝ હિંસાનો ત્યાગ કરવો, જાણી બુઝીને હાલતાં ચાલતાં બેઈ દ્રવ્ય પ્રમુખ જીવોનો વધ ન કરવો, તેમ કહીને કરાવવો નહીં. જીવોના કોઈ અવયવ તોડવા, જીવોને બાંધવા, લાકડી વગેરેથી મારવા, તેમની પાસેથી શક્તિ ઉપરાંત કામ લેવું અને તેમનું આનંદાન રોકવું, એ પાંચ તે પ્રથમ અણુવ્રતના અતિ-ચારો છે. જ્યારે અતિચાર રહિત એવા આ વ્રતને ધારણ કરે તો ગૃહસ્થ પોતાના અહિંસા ધર્મને પાલનારો ગણાય છે. અહિં અહિંસાનો અર્થ માત્ર બીજાને નિર્જીવ કરવાનો છે, એમ નથી, પરંતુ બીજાને દુઃખ ન આપવાનો પણ છે. અહિંસા એટલે બીજાને પીડા ન કરવી એવો જેનો અર્થ કરવામાં આવે છે, તે આપણું એક પ્રધાન કર્તવ્ય છે; અને પ્રત્યેક પ્રાણિમાત્રનું પણ કર્તવ્ય છે. કેટલાક લોકો એમ સમજે છે કે, માત્ર મનુષ્ય પ્રાણીને ઈજા ન કરવી, એજ અહિંસા છે. બીજા પશુ પ્રાણીએને આપણે ગમે તેમ કરીએ, તેથી કાંઈ હિંસા થતી નથી, પશુઓ પર અત્યાચાર કરવામાં અથવા તો તેમનો જીવ લેવામાં કશો પણ વાંધો નથી. તેમનું એમ સમજવું ઘણુંજ ભૂલ ભરેલું છે. વળી કેટલાએક લોકો નાના પ્રાણીઓ તરફ વિશેષ દયા દર્શાવે છે, તેમને ઉમંગથી પાલે છે, પણ પોતાના જાતિબાંધવ જે મનુષ્યો, તેમને ગમે તેવા દુઃખો દેવાને આપણે સ્વતંત્ર છીએ, એમ ધારે છે એ પણ ભૂલ છે.

બાર વ્રતના અંતરંગ હેતુઓ.

૧૩

સર્વથા નિર્મત્સર થઈ જવું, એ જ અહિંસાનું મુખ્ય લાવ લક્ષણ છે. કદાચિત્ કોઈ પ્રસંગ આવ્યો, એટલે લોખા લાવથી અથવા તો કોઈ મુનિરાજના ઉપદેશથી કોઈ પણ મનુષ્ય એકવાર સત્કર્મ કરશે અથવા તો મહાનૂદાન ધર્મ કરી નાખશે, પરંતુ ખરેખરી રીતે જેના મનમાં દ્વેષ કે મત્સર બીજ માટે પણ રહેલ ન હોય, તેજ મનુષ્ય ખરો અહિંસા ધર્મને માનનારો અને સમસ્ત પ્રાણીઓનો હિતકર્તા કહી શકાય છે. પરંતુ સુવર્ણના ચાર કડકા માટે, શ્રેડીક કીર્તિ માટે લોકો એક બીજા પર ચઢાચઢી કરે છે, એ કેટલી બધી શોચનીય વાર્તા છે ! એવા દ્વેષ અને મત્સરને જ્યાં સુધી મનુષ્યના મનમાં નિવાસ છે, ત્યાં સુધી તેના મનમાં ખરી અહિંસાનો લાવ કોઈ કાલે પણ આવવાનો નથી. ગાય માંસનું લક્ષણ કરતી નથી તેમજ ખંકરાં પણ માંસાહારી નથી જ, એટલે તેમને મોટા યોગી અને અહિંસક જાણવા કે શું ? કિંવા કોઈ મૂર્ખ શિરોમણિએ અમુક પ્રકારના આહારનો ત્યાગ કર્યો તો તેથી વનસ્પતિ આહારી પશુઓ કરતાં તેની મહત્તાને વધારે મોટી પદવી કોઈ પણ આપવાનું નથી. જે મનુષ્યો વિધવા અને અનાથ બાલકોના વિશ્વસ્તમંડળ (ત્રસ્ટ) માં નીમાધને તેમના માલને પણ સ્વાહા કરી જાય છે. અને ધન પ્રાપ્તિ માટે ગમે તેવા નીચ કૃત્યો કરતાં અચંકાતાં નથી; તેવા મનુષ્યો જે માત્ર ઘાસ ખાધને જીવન ગાળતા હોય, તો તેમને માત્ર પશુજ નહીં કિંતુ મહા પશુ જ સમજવા જોઈએ.

આર્હત ધર્મના મહાત્માઓ લખે છે કે, “ જે મનુષ્યના અંતઃકરણમાં કોઈ વાર બીજા પ્રાણીને પીડવાનો વિચાર માત્ર પણ આવતો નથી અને પોતાના પ્રાણહારક શત્રુને પણ સુખમાં મહાલતો જોઈને જેના મનમાં આનંદ થાય છે, તેજ ખરો લાવથી અહિંસા ધર્મનો આરાધક છે. તે ઉપરથી સમજવાનું કે, બીજાના બાહ્ય જીવનનો નાશ કરવો, તેજ હિંસા છે, એટલું નહીં પણ બીજાના આંતર જીવનનો નાશ કરવો, બીજાને કોઈ જાતની પીડા કરવી, તે પણ હિંસા જ છે. પેહેલાં આજુવ્રતને ધારણ કરનારા શ્રાવકે તે ઉભય હિંસાનો ત્યાગ કરવાનો છે, તેથી તે ઉભય લોકમાં પ્રતિષ્ઠાવાલો થઈ શકે છે.

૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખીજી રથૂલ અસત્ય ત્યાગ નામનું અણુવ્રત છે. મીથ્યાઈપદેશ કરવો, ખીજી ગુપ્ત વાર્તાને પ્રગટ કરી દેવી, ચાડી અને નિંદા કરવી, જીકું નામનું તથા જીકા ખત પત્રાદિ લખવા, હિંસાબમાં કોઈ ભુલી ગયું હોય તે તેને નહીં બતાવવું, થાપણ બોળવવી વગેરે આ પાંચ તેના અતિચાર છે. આ પાંચ અતિચાર રહિત એવું અસત્ય ત્યાગનામે ખીજી અણુવ્રત આવકે પાલવું જોઈએ. ગૃહસ્થ જ્યારે પ્રમાણિકતા રાખે, સત્ય રીતે ચાલે અને એક વચની રહે ત્યારે તે આ લોકમાં પુરો પ્રતિષ્ઠિત થાય છે. નિરતિચાર સત્ય વ્રત પાલવાથી ગૃહસ્થ નીતિના તત્વોને સારી રીતે પાલી શકે છે. તે કદિ પણ રાજકીય શિક્ષાને પામતો નથી. સર્વ લોકો તેને માન આપે છે અને તેની કિંમતી સલાહ ગ્રહણ કરે છે. પૂર્વકાળે આ જગતમાં જે જે મહાશયો અવહાર શુદ્ધિને જાળવનારા, નીતિ માર્ગના અનુયાયી અને પ્રમાણિકતાથી પવિત્ર કહેવાયા છે, તે બધા પ્રભાવ તેમના સત્ય વ્રતનો જ હોય છે. એ પવિત્ર વ્રતનો યોગ ખીજી પુણ્યના અનેક માર્ગોને દર્શાવે છે. તે વ્રતધારીનું જીવન લોકોપકારી થવાથી અનેક પુણ્યાનુબંધી પુણ્યનું સંપાદક બને છે, ખીજી સત્ય વ્રતને લઈ માણસ સત્કાર્યો કરે છે. ખીજીને સહાયતા આપે છે. સહાયતા આપતાં છતાં પણ આપણે ઉપકાર કર્યો, એવી ભાવના મનમાં કરતો નથી. તે જે કાંઈ સત્કૃત્ય કરે છે, તેથી નામ, લૌકિક કીર્તિ કે ખીજી કોઈ વસ્તુ મેળવવાની આશા રાખતો નથી. જેનામાં એ સત્ય વ્રતની ખામી છે, તેનામાં ખીજી અનેક દૂષણો આવી પડે છે. સત્ય વ્રતવાલો સર્વથા નિર્દોષ રહે છે. તે પોતાનાં જાતિ બાંધવોમાં કીર્તિ મેળવવાની આશા ન રાખતાં કિંવા હાજી હાજી ન કરતાં સત્કૃત્યો કરતો રહે છે. તેથી તે વ્રતધારી ખરેખરો ધન્ય અને પરાંપકારી કહેવાય છે. જ્યારે તે ખીજી અણુવ્રતને સારી રીતે પાલે છે, ત્યારે તે સમજે છે કે, આજીવનની સાર્થકતા અંતરની ઉચ્ચ ભાવનામાં જ રહેલી છે. તે પોતાના ધર્મથી વિરુદ્ધ આચરણ કરવાની પ્રવૃત્તિ કરતો નથી. તેનું પવિત્ર હૃદય સદ્ગુણોના પ્રબલ પ્રવાહ નીચે દબાઈ ગયેલું હોવાથી તેનામાં ખીજી દિશામાં દૃષ્ટિ ફેરવવા જેટલી પણ શક્તિ રહેતી નથી. તે ખરેખર સંયમી બની જાય છે. તે પોતાની સર્વ અંતઃશક્તિઓ

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૧૫

અને સત્તાઓને પોતાની ઇચ્છા વિરુદ્ધ ક્યાંય પણ જવા દેતો નથી. તેનામાં સદ્વિચારોનો પ્રવાહ એક સરખો વહા કરે છે અને તેથી તેના મન રૂપી પટ ઉપર સદ્વિચારોના શુભ ચિન્હોના પ્રતિબિંબો પડ્યા કરે છે એટલે સત્કર્મો કરવાની તેની શક્તિ બલવતી થઈ જાય છે. આવો સત્યવ્રતી મનુષ્ય પછી સત્યના સંબંધમાં એટલો બધો આવે છે કે, પછી તેનાથી કોઈ જાતના દુષ્કૃત્યો કરાતા નથી, તેને તમે ગમે ત્યાં નાંખો અને ગમે તે સ્થળે રાખો પરંતુ તેનામાં કોઈ જાતની વિકૃતિ ઉત્પન્ન થતી નથી. તેવો પુરૂષ પછી સમ્યક્ત્વના પૂર્ણ સ્વરૂપને કેમ પ્રાપ્ત ન થાય ? તે અવશ્ય સમ્યક્ત્વ ધર્મનો પૂર્ણ ઉપાસક થાય છે અને આર્હત ધર્મની પવિત્ર ભાવનાનો ઉત્તમ ભાવક બને છે. આપણા વિશ્વોપકારી તીર્થંકરોએ જીવોના ઉદ્ધારને માટે જે વ્રતોની યોજના ઉપદેશિત કરેલી છે, તેની ઉત્તમ પ્રકારની ઘટના ખરેખર પ્રશંસનીય અને આદરણીય છે. પરિણામે તે આલોક તથા પરલોક ની સિદ્ધિને આપનારી છે. ગૃહસ્થના અણુવ્રતોનો અંદર રહેલી મહત્તાનું ગાન આર્હત મહાત્માઓ સદા હજારો ગાથાઓથી ગાયા કરે છે અપૂર્ણ.

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

(૫૬ દર્શનોનું જૈન દર્શનમાં અવતરણ.)

[ગતાંક વર્ષના છેલ્લા અંકના પૃષ્ઠ ૩૧૦ થી ૩૧૩.]

જૈનદર્શન સ્થિત દ્રવ્યાનુયોગના સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ ગતાંકમાં પૂર્ણથયું.

પૂર્વે જણાવેલા નિયમાનુસાર અન્ય દ-

જૈન દર્શનોના સિદ્ધાંતોનાં સિદ્ધાંતોનું અવલોકન કરી તેમનું તોમાં બૌદ્ધદર્શન. જૈન દર્શનમાં કેટલે અંશે અવતરણ છે

તે હવે તપાસવાની આવશ્યકતા છે. જે

જે સરખામણી હવે પછી કરવામાં આવશે તે તે દર્શનોના બાહ્ય આચાર અથવા વેષને અંગે નથી પરંતુ તેમના સિદ્ધાંતોના મૂળ લેહોને આશ્રીને છે. પુર્વોક્ત પ્રકારે છ દર્શનોમાંથી જૈન દર્શનને બાહ કરતાં

પાંચ દર્શનોના નામ દર્શોવેતા છે તેમાં પ્રથમ બુદ્ધ દર્શનાનુયાયિ બૌદ્ધો ચાર જાતના છે.

વૈભાષિક, સૌત્રાંતિક, યોગાચાર, માધ્યમિક.

વૈભાષિકો વસ્તુને ક્ષણસ્થાયિ-ક્ષણ વિનાશી માને છે એટલે કે ઉત્પત્તિ જન્મ આપે છે, સ્થિતિ સ્થાપે છે, જરા જર્જરિત કરે છે, અને વિનાશ નાશ કરે છે, તેમ આત્મા પણ તેવોજ છે અને તે પુર-ગત કહેવાય છે.

સૌત્રાંતિકો રૂપ, વેદના, વિજ્ઞાન, સંજ્ઞા અને સંસ્કાર એ પાંચ સ્કંધ શરીર ધારીને છે, પણ આત્મા એવું કંઈ નથી, આ સ્કંધ પરલોકમાં પણ જાય છે આ પ્રકારે માને છે.

યોગાચારો આ જગતને વિજ્ઞાન માત્ર માને છે. વાસનાના પરિપાકથી નીલ પીત્તદિ વર્ણોના ભાસ થાય છે. આલય વિજ્ઞાનને સર્વ વાસનાઓનો આધાર માને છે, અને એ આલયવિજ્ઞાનની વિશુદ્ધિને મોક્ષ કહે છે.

માધ્યમિકો આ સર્વ શુન્ય સ્વપ્ન તુલ્ય માને છે. મુક્તિને પણ શુન્ય માનવાથી તે પ્રાપ્ત થાય છે તેઓ પ્રત્યક્ષ અને અનુમાન બે પ્રમાણો માને છે.

સાંખ્યો મુખ્ય બે તત્ત્વો માને છે. પુરુષ અને પ્રકૃતિ પ્રકૃતિમાંથી 'મહાન' ઉત્પન્ન થાય છે. તેમાંથી બુદ્ધિ સાંખ્યદર્શન. ઉપજે છે તેમાંથી અહંકાર પ્રકટે છે અને તેમાંથી પાંચ બુદ્ધીદ્રિય અને પાંચ કર્મેન્દ્રિયનો આવિર્ભાવ થાય છે. વળી અહંકારથી પાંચ તન્માત્ર (સ્પર્શ, રસ, રૂપ, ગન્ધ અને શબ્દ) ઉત્પન્ન થાય છે તેમાંથી પૃથ્વી આદિ પંચમૂલ પ્રકટે છે. આ રીતે પ્રકૃતિજન્ય ચેવીશ પ્રકારો અને પુરુષ (આત્મા) નો એક પ્રકાર મળી પચીસ તત્ત્વોને માને છે. તેઓ પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, અને આગમ પ્રમાણો માને છે.

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૧૭

નૈયાયિકો સોળ તત્ત્વોને માને છે. પ્રમાણુ, પ્રમેય, સંશય, પ્રયોજન, દૃષ્ટાંત, સિદ્ધાંત, અવયવ, વર્ક, નિર્ણય, નૈયાયિક દર્શન. વાહ, જલ્પ, વિતંડા, હેત્વાભાસ, છલ, જાતિ, નિગ્રહસ્થાન એ રીતે છે. તેઓ પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, ઉપમાન અને આગમ પ્રમાણો માને છે.

વૈશેષિકો દ્રવ્ય, ગુણ, કર્મ, સામાન્ય, વિશેષ, સમવાય અને અભાવ રૂપ સાત પદાર્થો માને છે. પૃથ્વી, અપ્ વૈશેષિક દર્શન. તેજસ્, વાયુ, આકાશ, કાલ, દિશા, આત્મા અને મન એ નવ દ્રવ્યો માને છે, અને તેના રૂપ, રસ, ગંધ, સ્પર્શ, સંખ્યા, પરિમાણ, પૃથક્ત્વ, સંયોગ, વિભાગ, પરત્વ, અપરત્વ, ગુરૂત્વ, દ્રવત્વ, સ્નેહ શબ્દ, બુદ્ધિ, સુખ, દુઃખ, ધન્યા, દ્વેષ, પ્રયત્ન, ધર્મ, અધર્મ, અને સંસ્કાર એ ચોવીસ ગુણોની માન્યતા સ્વીકારેલી છે, અને પ્રત્યક્ષ, ઉપમાન, અનુમાન અને શબ્દ એ ચાર પ્રમાણો માને છે.

મીમાંસકોએ નીચે પ્રમાણે સ્વીકારેલું છે.

एक एव हि ज्ञातात्मा सर्व भूते व्यवस्थितः ।

एकधा बहुधा चैव द्रव्यते जल चंद्रवत् ॥

‘એકજ આત્મા છે, તે પ્રાણી માત્રમાં વ્યવસ્થિત થયેલો છે.

જેમ અંદ્રમા એકછતાં પણ હજારો ઘડાઓમાં તદંતર્ગત જુદા જુદા હજારો દેખાય છે તેમ આત્મા મીમાંસક દર્શન. એક છતાં પણ પ્રત્યેક શરીરે ભિન્ન દેખાય છે. (વેદાંત) તેઓએ પ્રત્યક્ષ, અનુમાન, શબ્દ, ઉપમાન, અર્થાપત્તિ અને અભાવ એ છ પ્રમાણો મા-

નેલા છે. તેઓ વળી આગળ વધીને કહે છે કે ‘સર્વજ્ઞાદિ વિશેષણ વાળો કોઈ દેવ નથી કે જેનું વચન પ્રમાણભૂત હોઈ શકે, માટે વેદ વચનો પુરૂષ વગર ઉત્પન્ન થયેલા હોવાથી પ્રમાણભૂત છે તેથી પુરૂષથી ઉત્પન્ન થયેલું અસર્વજ્ઞ છે. અર્થાત્ સદોષ હોય છે કેમકે સર્વજ્ઞપણું મનુષ્યને હોઈ શકેજ નહિ.

આર્વાકો (નાસ્તિક દર્શનાનુયાયિઓ) એ પોતાની માન્યતા નીચે પ્રમાણે સ્વીકારેલી છે. ‘જીવ નથી, નિવૃત્તિ આર્વાક દર્શન. નથી, ધર્મ નથી, અધર્મ નથી, પુણ્ય પાપનું ફળ નથી, જન્મ અને મૃત્યુ નથી, પંચમહાભૂતથી ઉત્પન્ન થયેલા ચૈતન્યનો ભૂતના નાશની સાથેજ નાશ થાય છે, ઈન્દ્રિય ગોચર છે તેટલુંજ જગત છે, અને કેફી પદાર્થો વડે મહાશક્તિની ઉત્પત્તિ થાય છે તેમ દેહમાં ચૈતન્ય હપજે છે.

આ પ્રકારે જૈનેતર દર્શનોની માન્યતા ટુંક સ્વરૂપમાં દર્શાવવામાં આવી. હવે તેમાંથી મુખ્ય બાબતોની સરખામણી જૈન દર્શન સાથે કરતાં અન્ય દર્શનોનાં સિદ્ધાંતો કેવી રીતે નિષ્ફળ નિવડે છે તેની પર્યાલોચના કરવી અપ્રસ્તુત નથી.

પ્રથમ બૌદ્ધ દર્શન આત્માને ક્ષણિક માને છે. દૃષ્ટાંત તરીકે, એક આત્માએ પ્રથમ ક્ષણે ઘટ પરત્વે વિચાર કર્યો સરખામણી. બીજી ક્ષણે પટ પરત્વે વિચાર કર્યો તો બૌદ્ધોએ આ બંને જુદા વિચારકરનાર આત્માઓને જુદાજુદા માનેલા છે એવી રીતે પ્રથમના આત્માનો વિનાશ થઈ દ્વિતીય તૃતીય આત્મા હપજે છે અને નષ્ટ પામે છે. જૈનદર્શન આ આત્માને સ્વદ્રવ્યની અપેક્ષાએ નિત્ય માને છે અને જ્ઞાનના પર્યાયની અપેક્ષાએ અનિત્ય માને છે. તે સાથે એમ પણ કહે છે કે જે આત્મા એક વખત અમુક વિચાર કરતો હતો તે બીજી વખતે જો તેનો વિનાશ થયો હોયતો વિચાર સંકલના અથવા જ્ઞાન પરંપરાની વ્યવસ્થા કેમ સચવાઈ શકે ? એક જ આત્મામાં ભૂતકાળનું સ્મરણ પ્રત્યક્ષપણે દેખાય છે તેમજ પ્રથમ ક્રિયાનું ફળ પણ પોતેજ લોગવે છે તો એકજ પુરૂષોમાં જુદા જુદા આત્મા (જેમકે ક્રિયાકરનાર જુદો અને ફળ લોકતા જુદો) એ વાસ્તવિક સત્ય તરીકે ઘટતું નથી. જે છે તે માત્ર એકજ આત્મામાં જ્ઞાનના પર્યાયોની જુદી જુદી અવસ્થાઓ બદલાયા કરે છે આ પ્રકારે દ્રવ્યત્વે આત્માના ક્ષણસ્થાયિપણની હલીલ ટકી શકતી નથી. તેથી એમ કહેવામાં જરા પણ અડચણ નથી કે બૌદ્ધ દર્શને

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૧૯

જૈન દર્શનનો એક પર્યાયાર્થિકનય ગ્રહણ કરી આત્માની વસ્તુસ્થિતિ (Theory) તદ્દન એકાંતિક અંગીકાર કરેલી છે. કેટલાક ઐાધ્યો તેા આત્માને માનતા નથી તેઓના નાસ્તિકોની કોટીમાં સમાવેશ થાય છે. ઐાદ્દ દર્શનની અપેક્ષાએ તેમને હિંસાનું ફળ પશુ હોઈ શકતું નથી કેમ કે હિંસા કરનાર પાપનો ભાગી થાય છે અને તે હિંસાકર્તાનો વિનાશ થવાથી અન્ય ફળ લોકતા થઈ શકતો નથી. આ રીતે માત્ર પર્યાયાર્થિક નય માનવાથી સર્વ શુભ અને અશુભ ક્રિયાના ફળનો ધ્વંસ થવાથી અને લોકતૃશ્ન્ય જગત્ થવાથી વ્યવસ્થિતપણું જળવાઈ રહેતું નથી. એકજ આત્મા ક્રિયાનો કર્તા, હર્તા અને લોકતા હોય તોજ તે શુભ અથવા અશુભ ફળનો લોકતા બને છે. કર્મબંધ પાડનાર એકજ હોવાથી ફળ પશુ તેને મળે છે. અને મુક્તિ પશુ તેજ થઈ શકે છે. આ ઉપરથી પર્યાયાર્થિકનય રૂપ ઐાદ્દ દર્શનમાં—

ક્રાણિક જ્ઞાન સંતાન, રુપેડ્પ્યાત્મન્ય સંશયમ્ ।

હિંસાદયો ન તત્ત્વેન, સ્વસિદ્ધાંત વિરોધતઃ ॥

‘ક્ષણિક જ્ઞાનના સંતાન રૂપ એવા આત્મામાં સંશય રહિત પશુ પોતાના જ સિદ્ધાંતના વિરોધથી (ઐાધ્યો પોતે હિંસા અને અહિંસાનું સ્વરૂપ સ્વસમયમાં પ્રતિપાદન કરે છે.) તેથી તત્ત્વતઃ હિંસાહિંકો ઘટીશકતાં નથી.

સાંખ્યો પ્રકૃતિ અને પુરૂષ એ બે મુખ્ય તત્ત્વ માંને છે. ત્યારે જૈનો જડ અને આત્મા એ બે પદાર્થો મુખ્ય પશુ માને છે. સાંખ્યો પ્રકૃતિમાંથી ઇંદ્રિયો વિગેરેની ઉત્પત્તિ માને છે તેમ જૈનો જડ કર્મો થી શરીર, સ્પર્શ, રૂપ, રસ, ગંધ, અને કોષાદિકષાયોની ઉત્પત્તિ માને છે. ઘણા ઘણા વિભાગોમાં સાંખ્યો જૈન દર્શનના સંબંધમાં નામાંતર સિવાય એકજ કેંદ્રમાં આવી શકે છે. પરંતુ તેઓ આત્માને સર્વદા નિર્લેપ માને છે. આ હકીકત જૈન દર્શન સ્વસમયના નિશ્ચય-નયવડે સત્ય કહી છે, પરંતુ વ્યવહાર નયથી તો આત્મા જડ સાથે ક્ષીર-નીર સંબંધથી મિશ્ર થયેલો છે. અને થાય છે. વિવેકરૂપ હંસ ચંચુ સજીવન થાય તો તે સંબંધ દૂર કરી નિર્લેપ થાય છે, પશુ જ્યાંસુધી નિર્લેપ થઈ શકતો નથી ત્યાંસુધી તે નિર્લેપ નથી જ, એ તો

૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દેખાય છે. શરીર રૂપ બેડીમાં અવગુઠિત થયેલો આત્મા આયુષ્યના ક્ષય પછીજ અન્ય શરીર ધારણ કરી શકે. પરંતુ તે સિવાય તે શરીર રહિત અને નિર્લેપ છે તેમ કહી શકાય નહીં. આ પ્રકારે આત્મા નિર્લેપ થઈ શકતો નથી ત્યાં સુધી તે નિર્લેપ નથીજ, એ તો પ્રત્યક્ષ અને કર્મની સ્થિતિ વ્યવહાર નયથી છે. તેથી આત્મા જૈન દર્શન પ્રમાણે જડ કર્મોથી આવૃત્ત છે, દુષ્પાણીના સંબંધની પેઠે એકાકાર જેવો છે પરંતુ તે ઉપાયો વડે ભિન્ન પણ થઈ શકે છે. આ ઉપરથી આત્માને સર્વદા નિર્લેપ માનવાથી સાંખ્ય દર્શન જૈનદર્શનના નિશ્ચયનય વડે સત્ય છે અને વ્યવહારનય વડે અસત્ય છે. સાંખ્યે ઇશ્વરવાદી અને નિરીશ્વરવાદી બે પ્રકારના છે.

નૈયાયિક દર્શન સ્વીકારે છે કે સહજ વિચારદ્વારા મનને શાંત કરવાથી આત્મા કલેશ કર્મોદ્ધિથી છુટો પડે છે. જૈનના વ્યવહાર નયે આ વાત પુષ્ટ થાય છે. સત્ત્વ, રજસ્ અને તમસ્ પ્રકૃતિ એ જૈનદર્શનાનુસાર પરમાત્મ ભાવ, અંતરાત્મ અને બહિરાત્મત્વ રૂપ આત્માની ત્રણ જુદી જુદી અવસ્થાઓ છે. તેઓ સંશય, તર્ક, નિર્ણયાદિ તત્ત્વો માને છે, તેને જૈનદર્શન મતિજ્ઞાનના ભેદો રૂપે વર્ણવે છે. આ પ્રકારે ઘણા અંશોમાં નૈયાયિક દર્શન (તાર્ત્ત્વિક દૃષ્ટિએ) જૈનને મળતું આવે છે પરંતુ અમુક નય અંગીકાર કરેલો હોવાથી દ્વિવિધનય સંપન્ન થઈ શકતું નથી. જેમકે તેઓ ઇશ્વરને જગત્કર્તા માની જગતના પ્રાણિ પદાર્થોમાં વ્યાપક માને છે, જૈન દર્શન આત્મા સર્વગત જ્ઞાન (કેવળજ્ઞાન) પ્રાપ્ત થાય ત્યારે ઇશ્વર માની જ્ઞાનવડે સર્વ પ્રાણી પદાર્થોમાં વ્યાપક માને છે. જૈનો આત્મા રૂપ ઇશ્વરને જ્ઞાનવડે સર્વ વ્યાપક માને છે, ત્યારે નૈયાયિક, વૈશેષિકાદિક અન્ય દર્શનો ખુદ આત્મા રૂપ દ્રવ્યને સર્વ વ્યાપક માને છે આથી આત્મારૂપ દ્રવ્યની સર્વજ્ઞતામાં વ્યભિચાર દોષ ઉત્પન્ન કરી સાંકર્ષ્ય ઉદ્ભવવાવે છે.

દ્રવ્યાતુ યોગ તર્કણામાં કહેલું છે કે

૧ વિજ્ઞતીયત્વ.

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૨૧

कारणं घट नाशस्य, मौढ्युत्पत्तेर्घटः स्वयम् ।

एकांतवासनां तत्र, दत्ते नैयायिकः कथम् ॥

સુવર્ણ ઘટના નાશમાં અને સુવર્ણ મુકુટની ઉત્પત્તિમાં ઘટ સ્વયમ્ કારણ છે. જ્યારે એમ છે ત્યારે નાશ અને ઉત્પત્તિમાં એકાંત ભેદની વાસના નૈયાયિક કેમ સ્વીકારે છે અર્થાત્ ઉત્પત્તિ અને નાશનો સર્વથા ભેદ કેમ માને છે.

મીમાંસકો નીચે પ્રમાણે ‘અદ્વૈતભાવ’ સ્વીકારે છે.

एकः सर्वं गतो नित्यः पुनः विगुणोन बाध्यते न मृच्यते.

‘આત્મા એક છે; સર્વગત છે, નિત્ય છે, જેને વિગુણ બાધા કરતો નથી અને જે મુકાતો નથી.’

જૈન દર્શનના નિશ્ચયનયવડે આ વાત યથાતથ્ય છે, પરંતુ વ્યવહારનયવડે તો આત્મા અસર્વગત છે. પ્રત્યક્ષણે જેટલા અવકાશમાં ફેખાય છે, તેટલી મર્યાદાવાળો છે, અનિત્ય છે, વિગુણના અનુગ્રહ અને ઉપધા-તથી ઉપયુક્ત છે. આથી તેમણે પણ અમુક નયનો સ્વીકાર અને અમુક નયનો અસવીકાર અર્થાત્ એક નયને ન્યાય અને એક નયને અન્યાય એવી માન્યતા સ્વસમયમાં પ્રમાણભૂત ગણેલી છે.

વૈશેષિકોની માન્યતાવાળા નીચેના સિદ્ધાંતો સાથે તેનાજ પ્રતિપક્ષભૂત જૈનદર્શનના સિદ્ધાંતોની સરખામણી અત્ર અપ્રસ્તુત નથી તેમ ધારી નીચે મુજબ દર્શાવવામાં આવે છે.

शब्द गुणमाकाशं, सुवर्णं तैजसम्, मनः नित्यंच, सर्वं व्यवहार

हेतुज्ञानं बुद्धिः, इंद्रियार्थं संનिकर्षं जन्यं ज्ञानं

वैशेषिके- પ્રત્યક્ષમ્, યથાર્થાનુજવ શ્રતુર્વિધઃ પ્રત્યક્ષાનુમિત્યુ

નાસિદ્ધાંતો. પમિતિ શાબ્દ જેદાત્, બુદ્ધીચ્છા પ્રયત્ના દ્વિવિધા

નિત્યાનિત્યાશ્ચ નિત્યા ઇશ્વરસ્ય અનિત્યા જીવસ્ય.

વૈશેષિકો ‘શ્રાત્રે’દ્રિય ગ્રાહ્યગુણ શબ્દને આકાશ રૂપ માનેછે.

અર્થાત્ શબ્દ એ શૂન્ય વસ્તુ માને છે ત્યારે જૈન દર્શન શબ્દઃ

૨૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પૌદ્ગલિક: અર્થાત્ શબ્દ એ પુદ્ગલ પરમાણુ છે તેમ માને છે. દૃષ્ટાંત તરીકે કોઈ પણ ભૂતનો સ્વર જે આપણે સાંભળીએ છીએ તે શૂન્યતામય હોય તો તેનું જ્ઞાન આપણને ક્યાંથી થઈ શકે ? પરંતુ તે પૌદ્ગલિક પરમાણુઓ છે કે જે કર્ણદ્રિયમાં પ્રવેશ કર્યા પછી ઇન્દ્રિયદ્વારા આત્માને જ્ઞાન થવાના કારણને માટે નિમિત્ત-ભૂત બને છે, એટલુંજ નહિ પરંતુ આ જમાનામાં તો પ્રત્યક્ષ પ્રમાણુ વડે આમોક્ષાન વિગેરે યંત્રાદિમાં શબ્દ વડે ગાયનો ઉતરી શકે છે અને તે પુદ્ગલ પરમાણુઓના યોગથી એકજ ભૂતનું ગાયન વારંવાર ગવાઈ શકે છે તેથી વૈશેષિકોનો આ સિદ્ધાંત યુક્તિ યુક્ત નથી.

તેઓ સુવર્ણને તૈજસ માને છે. અને જૈન દર્શન સુવર્ણને પાર્થિવ માને છે. સુવર્ણમાં ભાસ્વર રૂપ હોવાથી તેમજ સુવર્ણના દ્રવત્વનો અગ્નિ સંયોગે વિનાશ નહીં થતો હોવાથી તેઓ તૈજસ માને છે. જૈન દર્શન પૃથ્વીકાયના વિકાર રૂપ હોવાથી તેને પાર્થિવ માને છે. જો કે જૈનો સુવર્ણને અગ્નિના સંયોગવાળી અવસ્થામાં તૈજસ માને છે, પણ અગ્નિ સંયોગ શૂન્ય અવસ્થામાં તે પાર્થિવ જ છે તેમ સ્વીકારે છે. વળી એવો કાંઈ સિદ્ધાંત નથી કે પાર્થિવ-વસ્તુનો અગ્નિસંયોગે વિનાશ થાય છે. જેમકે લોહ ધાતુ અગ્નિસંયોગમાં સુવર્ણની જેમ રસવાળું થાય છતાં લોહ ભાવ ત્યજતું નથી અને અગ્નિ સંયોગ શૂન્ય અવસ્થામાં પાર્થિવ કહેવાય છે તેમ સુવર્ણને તૈજસ માનવું એ યુક્તિપુરઃસર નથી. ધૃતને પાર્થિવ માની અગ્નિસંયોગે વિનાશીપણું માની પાર્થિવ માત્રનો વિનાશ થાય છે એવી માન્યતા પૂર્વાપર વિરોધ યુક્ત છે, પાર્થિવ પદાર્થો પણ બે પ્રકારના છે. અગ્નિસંયોગ વિનાશી પણ છે અને અગ્નિસંયોગ અવિનાશી પણ છે.

વૈશેષિકો મનને નિત્ય માને છે જ્યારે જૈનદર્શન મનને અનિત્ય માને છે. તેઓએ મનને સુખ દુઃખાદિ ઉપલબ્ધિનું સાધન ઇન્દ્રિયરૂપ જ્યારે માનેહું છે ત્યારે જૈન દર્શન તેથી આગળ વધીને કહે છે કે પૌદ્ગલિક સુખ અને દુઃખ પામવાથી આત્મા રહિત થાય છે ત્યારે મન

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૨૩

કે જે તેનું સંકલ્પવિકલ્પ યુક્ત સાધન છે તેની જરૂર રહેતી નથી, અને તેમ થવાથી તેનો લય થાય છે પરંતુ જેઓએ સુખ અને દુઃખ શાશ્વત માનેલા છે. અર્થાત તેથી રહિત થવાનું નથી તેવી માન્યતા બે હોય તો તેમને મનની નિત્ય પશ્ચે અસ્તિત્વની જરૂર માનવીજ પડે છે આ કારણથી તેમણે આવી માન્યતા સ્વીકારેલી છે.

તેઓ સર્વ વ્યવહાર હેતુના જ્ઞાનરૂપ 'બુદ્ધિ, કહે છે, જૈનદર્શન કહે છે કે ' મતિજ્ઞાનં ઇન્દ્રિયાનિન્દ્રિય નિમિત્તં, પાંચ ઇન્દ્રિય અને મનથી થતું જ્ઞાન તે મતિજ્ઞાન. આ પ્રસંગે સર્વ વ્યવહારના હેતુ રૂપ જ્ઞાન હોવાને લીધે બેઠે ઘણું અંશે આપણી માન્યતા સાથે મળતાપણું છે પરંતુ આ મતિજ્ઞાન થવાને માટે મુખ્ય સાધન ઇન્દ્રિય અને મન છે અને તેથી તે બહુ જ નાના વર્તુળ (circle) માં છે. કેમકે જૈન દર્શન તેથી આગળ વધીને (upon the vast circle) ઇન્દ્રિયોની અપેક્ષા વગરનું જ્ઞાન કહેલું છે. તેથી ' સર્વ વ્યવહાર હેતુ' એ શબ્દમાં વ્યભિચાર હોષ આવી શકે છે.

વૈશેષિકો ઇન્દ્રિયના વિષયોવડે પ્રત્યક્ષ થતા જ્ઞાનને પ્રત્યક્ષ માને છે. આટલે દુ'કેથીજ તેઓ પતાવે છે, જ્યારે જૈન દર્શન ઇન્દ્રિયોના તથા મનના વિષયવડે થતા જ્ઞાનને તો હજી પરોક્ષ કહે છે ઇન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ પરંતુ આત્મ પરોક્ષ આવી રીતે માને છે. ઇન્દ્રિયો વડે થતું જ્ઞાન તદ્દન નિર્મળ અને વિશુદ્ધ નથી હોતું કેમકે આત્મપ્રત્યક્ષ થતું જ્ઞાન નિષ્કલંક હોય છે અને તેજ વાસ્તવિક રીતે પ્રત્યક્ષ છે. આ રીતે ઇન્દ્રિયગોચર જ્ઞાનને જૈનોએ સાંવ્યાવહારિક પ્રત્યક્ષ (વાસ્તવિક પરોક્ષ) માનેલું છે અને આત્માનુભવ વાળા જ્ઞાનને પારમાર્થિક પ્રત્યક્ષ (વાસ્તવિક પ્રત્યક્ષ) તરીકે સ્વીકારેલું છે. વૈશેષિકોની દૃષ્ટિ મયાંકા આગળ વધારે બેઠ શકી નથી એ આ ઊપરથી સિદ્ધ થાય છે, તેવીજ રીતે તેઓએ અનુમાન વડે અને શબ્દાદિ સાંભળવા વડે થતા જ્ઞાનને સ્વયં અનુભવ ગણેલો છે, પરંતુ હજીતો જૈનોએ તે સ્થિતિને માત્ર નિમ્ન ભૂમિકાવર્તી મતિ અજ્ઞાન જ્ઞાન માનેલું છે, પરંતુ સ્વયં અનુભવ તો ત્યારેજ સ્વીકારેલો છે કે આત્મા જ્યારે આત્મવૈર્યનું પરિપાકપણું

૨૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાત્રી તત્ત્વોના શ્રદ્ધાનથી સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરે અને દેહ અને આત્માનો વિવેક કરતાં પૌદ્ગલિક પદાર્થોનો સાક્ષીભૂત પણે લોગ વટો કરી અંતરાત્મપણું પ્રાપ્ત કરે ત્યારે યથાર્થાનુભવની શરૂઆત થઈ કહેવાય છે.

વળી તેઓએ સ્વીકારેલું છે. બુદ્ધિ, ઇચ્છા અને પ્રયત્નો નિત્ય અને અનિત્ય એ પ્રકારે હોઈ નિત્ય ઇશ્વરમાં રહેલા છે અને અનિત્ય જીવોમાં રહેલા છે, જૈન દર્શન દરેક આત્માને જ્યારે તે કર્મ રહિત થાય છે ત્યારે ઇશ્વર માને છે ઇશ્વર એવી જુદી વ્યક્તિ કોઈ વિદ્યમાન નથી એમ માને છે. આમ હોવાથી ઇચ્છા અને પ્રયત્ન એ શરીરધારી આત્માના મનદ્વારા થયેલા પરિણામો છે. તે કર્મ સહિત આત્મામાં વિદ્યમાન હોય છે. કર્મ રહિત આત્માને કોઈ પણ જાતનું સાધ્ય સિદ્ધ કરવાનું નહિ હોવાથી તેઓ ઇચ્છાક્રિયા રહિત હોય છે. માટે તેમણે જે જીવોમાં અનિત્ય માનેલા છે અને ઇશ્વરમાં નિત્ય માનેલા છે તે વાસ્તવીક રીતે ઘટી શકતું નથી.

નૈયાયિકો અને વૈશેષિકોના સિદ્ધાંતોમાં એક તફાવત એ પણ છે કે વૈશેષિકો અભાવ પદાર્થ માને છે નૈયાયિકો તે માનતા નથી. અન્ય દર્શનોએ જે પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ માનેલું છે તે જૈનદૃષ્ટિ અનુસાર પરોક્ષ છે. આમ હોવાથી વધારે પ્રમાણો નહીં સ્વીકારતાં જૈને તત્પ્રમાણે સૂત્રથી પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ એ બે પ્રમાણ અંગીકાર કરેલા છે આ બંને પ્રમાણોમાં અનુમાન શબ્દાદિ સર્વ અન્ય પ્રમાણોનો સમાવેશ થઈ જાય છે.

આર્વાક દર્શન માત્ર પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ માને છે. પરોક્ષ એવા જીવ, પુણ્ય, પાપ, સ્વર્ગ, નર્ક આદિ વસ્તુઓ માનતા નથી તેમજ મધ્યાંચી ઉત્પન્ન થયેલી મહાશક્તિની પેઠે ચૈતન્યનો આવિર્ભાવ માને છે. જૈન દર્શનમાં જગત્કર્તા માનેલો નથી તેમજ ઉત્પત્તિ સ્થિતિ અને લય રૂપ જગતનો વ્યવહાર સ્વયમેવ થયાંજ કરે છે એવી જૈન માનીનતા અમુક અપેક્ષાએ નાસ્તિકને મળતી આવે છે, પરંતુ ખીજી સર્વ હકીકતોમાં આર્વાકો સત્યથી વેગળા છે. એક માણસે મધ પીધા પછી તેની શક્તિથી ઉત્પન્ન થયેલું તેનામાં અવ્યવસ્થિતપણું પ્રકટી નીકળે છે તે

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૨૫

નજરે જોઈએ છીએ તેથી ઉલટું આત્મમાં જ્ઞાન પ્રકટે છે ત્યારે અવ્યવસ્થિતપણું દૂર થઈ વ્યવસ્થિતપણું અને નિયમિતપણું ઉત્પન્ન થાય છે તો આત્મામાં ઉત્પન્ન થયેલું સર્વ સંજોગોને મર્યાદામાં લાવનાર જ્ઞાન કયાં ! અને આત્માને અવ્યવસ્થિત સંજોગોમાં સુકનાર મહાંમથી ઉત્પન્ન થયેલી મહશક્તિ કયાં. ?

વ્યાસકૃત ઉત્તર મિમાંસા (વેદાંતદર્શન) અનુસાર વેદના વચનો અર્થે રૂપેય કહેલા છે તે જેમ એક અંશે ન્યાય અને ચુકિતચુકત હોતા નથી કેમકે પુરૂષ પ્રધાનતાથી રહિત છે તેવીજ રીતે અન્યઅંશોમાં નાસ્તિકો વડે મનાયલી મહાંગથી ઉત્પન્ન થયેલી મહિરાકિતનું દૃષ્ટાંત છે. ખંન્નેમાં અવ્યવસ્થિતપણું હોવાનો સંભવ રહેલો છે. કેમકે ઉત્તમનિયંતા વગર ઉત્તમ કાર્ય હોઈ શકતું નથી. વળી જન્મની સાથે કેટલાક પ્રાણીઓની કુરૂપવાન સુરૂપવાન વ્યાધિ ચુકત અને વ્યાધિ રહિત વિગેરે ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારની અવસ્થાઓ તપાસતાં એક સામાન્ય બુદ્ધિમાન પ્રાણીને માલૂમ પડ્યા વિના રહેતું નથી કે તે અવસ્થાઓનું કાંઈપણ અવ્યકત કારણ રહેલું છે અને તે અવ્યકત કારણોએ જુદા જુદા પ્રકારે ઉત્પન્ન કરેલા છે.

જૈનેતર દર્શનો પૃથ્વીકાય, અપકાય વિગેરેને પંચમહાભૂતો તરીકે સ્વીકારી રહેલા છે. અને જડપણું સ્થાપન કરેલું છે. જૈનદર્શન તેને સજીવ કહે છે. સાથે આકાશને સજીવ કહે છે. વનસ્પતિકાયના કેટલાક પ્રત્યક્ષ પ્રકારોને તો અન્ય દર્શનો પણ જો કે સજીવ કહે છે, પરંતુ પૃથ્વીકાય, અપકાય, તેજઃકાય, વાયુકાયમાં અને વનસ્પતિકાયના અગણિત સૂક્ષ્મ પ્રકારોમાં જીવપણું તેઓ જોઈ શક્યા નથી. સજીવ અને નિર્જીવ પદાર્થોના ભેદોની જ્યાં માહિતી હોતી નથી ત્યાં જીવોનું રક્ષણ પૂરું પ્રકારે કયાંથી હોઈ શકે ! જૈનેતર દર્શનવાળો એક તાપસ કે જેણે સંસારના સમારંભોને તજી દીધેલા હોય છે એવી માન્યતાવાળો હોય છે તે વગર સંસ્કારવાળી માટીને તથા અણુગળ અથવા ગળેલા જળને પોતાના ઉપયોગમાં વારંવાર લીધે છે કેમકે તેણે તેને નિર્જીવ ભૂત

૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તરીકે માનેલા છે. જૈન સાધુઓ તે પૃથ્વીકાય, અપ્કાયાદિ સજીવ પદાર્થોને અડકતાં પણ હૃદયમાં ક'પે છે. સાર્વત્રી વાચાની અનેક પ્રકારમાં વિસ્તારવાળી સ્વરૂપ મર્યાદા આ રીતે હોધને અહિંસા પરમો ધર્મ નું વાસ્તવિક સ્વરૂપ દુનિયાને કોઈએ દીર્ઘ પરિસ્થિતિમાં બતાવેલું હોય તો તેનું મુખ્ય માન જૈન દર્શનને ધટે છે.

લોકમાન્ય પંડિત બાલગંગાધર તિલક નીચેના શબ્દોમાં જૈન-ગત અહિંસાનું બાહ્ય સ્વરૂપ દર્શાવતાં કહે છે.

‘ જૈન ઔર વૈદિક યે દોનોંહી ધર્મ યદ્યપિ વિશેષ પ્રાચીન હૈં પરંતુ અહિંસા ધર્મકા મુખ્ય પ્રણેતા જૈનધર્મહી હૈ. જૈનધર્મને અપને પ્રાબલ્યસે વૈદિક ધર્મપર અહિંસા ધર્મકો એક અજ્ઞાણ મુઝા (મુઢર) અંકિત કીહૈ. ઠાઠ હજાર વર્ષ પહિલે વેદ વિધાયક યજ્ઞોમેં હજારો પશુઓકા વધ હોતાથા પરંતુ ૨૪૦૦ વર્ષ પહિલે જૈનિયોંકે અંતિમ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર સ્વામીને જબ જૈનધર્મકા પુનરુદ્ધાર કિયા તબ ઁનકે ઉપદેશમેં લોગોંકા ચિત્ત ફસ ઘોર નિર્દય કર્મસેં વિરુક્ત હોને લગા ઔર સનૈ: ૨ લોગોંકે ચિત્તપર અહિંસાને અપના અધિકાર જમા લિઆ. ’

પાંચ દર્શનોના બાહ્ય સ્વરૂપ લિંગ વેષ વિગેરે જુદા જુદા છે. બાહ્ય લિંગ વેષ-પાદિની ઝાંખી. કેટલાક વ્યાઘ્રચર્મ અને કૌપીન રાખે છે, કેટલાક કમંડલુ રાખે છે. વિગેરે પોતાપોતાની કલ્પના અનુસાર જુદા જુદા વેષો અંગીકૃત થયેલા છે, જૈન દર્શનના સાધુઓ મુખ્યવસ્ત્રિકા, રત્નેહરણ્ય, ચોલપટો વિગેરે રાખે છે. વેષ એ એક મર્યાદા છે. બાહ્ય લિંગ અને આચારને અવગણના કરનાર પ્રાણીઓ મર્યાદા રૂપ પુણને તોડવાને ઉદ્ધમવંત થયેલા છે. વેષ એ સાધન અને તત્ત્વ પ્રાપ્તિ એ સાધ્ય છે. સાધનને સાધ્ય માનવાની ભૂલ એ તો ગંભીર ભૂલ છે. પરંતુ તે સાથે સાધનથી સાધ્યની ઉત્પત્તિ છે એ વાત ખીલકુલ ભૂલવા જેવી નથી. આ જમાના-

જૈન દર્શન અને તેનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન.

૨૭

ના વક્ષ અને જડ પ્રાણીઓને વેષ રૂપ મર્યાદા સંપૂર્ણ રીતે આવશ્યક છે. જ્યારે પ્રથમના દૃઢ મનોબળવાળા જમાનામાં પણ તે આવશ્યકજ હતું તો આ ડગમગતા અને તુલાની જેમ ક્ષણમાં નીચે નમી જતા જમાનામાં કેમ તેની આવશ્યકતા દૃઢપણે ન સ્વીકારાય ! જૈન દર્શનનો બાહ્ય વેષ એ એવું સાધન છે કે તત્ત્વસ્થિત પ્રાણી-ઓને સર્વદા ચરણ કરણાનુયોગમાં તદ્દીન રાખે અને તત્ત્વની ગવે-પણા નિરંતરપણે સ્મરણુ ગોચર રખાવી શકે. સંસારી સંબં-ધવાળા વેષને તણ વૈરાગ્ય વાસનાવાળા વેષનું અંગીકાર કરવું, એ સદાચરણની મજબૂત વાડ છે, એમ એક વિદ્વાને કહેલું છે.

કેટલાક પ્રાણીઓ સર્વ દર્શનોને તુલ્ય માને છે તેઓ આક, નિંબ, પીંપલ, આંબા વિગેરે વૃક્ષોને તુલ્ય માનવા જેવી ઓટી ભૂલ કરે છે. કોઈ પણ દર્શનની નિંદા કરવાનું પ્રયોજન તો હૃદયમાં કદા-પિ આરૂઢ થવું ન જોઈએ પરંતુ મધ્યસ્થ દૃષ્ટિએ વિચારવું જોઈએ કે તેઓ શુદ્ધ તત્ત્વોની જોળમાં પણ વાસ્તવિક રીતે શુદ્ધ તત્ત્વોની પ્રા-પ્તિથી દૂર રહેલ છે. જૈનેતર દર્શનો જૈન દર્શનની રમ્ય વાટિકાની લહેરોથી શૂન્ય છે. એમ કહેવું અવાસ્તવિક નથી. જો કે જૈન દર્શન વાટિકાની આનંદદાયક લીલોતરી તેમાં ઉગેલી છે પરંતુ ખીણ પ્રતિ-ઘાતક વિષમય લીલોતરી પાસેજ હોવાથી સર્વાંગ વિષમય કરી દીધે-લું છે, તે સ્થિતિ જ્યારે જીવાણુવની કાટિની સરખામણી કરીએ છીએ ત્યારે સ્પષ્ટ છે તેમ જણાય છે. એકજ નયને ગ્રહણ કરી અન્ય નયોને અન્યાય આપવાથી આ સ્થિતિ બનેલી છે.

પૂર્વોક્ત પ્રકારે જિનેશ્વર પ્રભુના અંગોપાંગ તરીકે ચરુદર્શનો કેવી રીતે છે તે શ્રીમદ્ આનંદધનજીના શ્રીમદ્ આનંદધન-વચનોમાં નીચે પ્રમાણે દર્શાવી ચરુદર્શનની જીના વિચારો. સંક્ષિપ્ત પર્યાલોચના સમાપ્ત કરીશું.

જિન સુરપાદપ પાય વખાણું, સાંખ્ય ધોગ હોય ભેદેર,
આતમ સત્તા વિવરણુ કરતાં, લેહો દુગ અંગ અખેદેર. (૧)
લેહ અલેહ સૌગત મીમાંસક, જિનવર હોય કર ભારીર,

૨૯

આત્માનું ૬ પ્રકાશ.

- લોકાલોક અવલંબન લગુએ, ગુરૂગમથી અવધારીરે. (૨)
 લોકાયતિક કુખ જીનવરની, અંશ વિચારીને કીજેરે;
 તત્ત્વ વિચાર સુધારસ ધારા, ગુરૂગમ વિષુ કેમ પીજેરે. (૩)
 જિનવરમાં સઘળા દર્શન છે, દર્શન જીનવર લજનારે,
 સાગરમાં સઘળી તટિની સહી, તટિનીમાં સાગર લજનારે (૪)

છ દર્શનો જિનેશ્વર પ્રભુરૂપ પુરૂષના અંગોપાંગ છે તેમાં મસ્તક ને સ્થાને જિન દર્શન છે. સાંખ્ય અને યોગ એ બે પગ છે, બાદ અને મીમાંસક (વેદાંત) એ બે હાથ છે. અને લોકાયતિક એ પેટ છે શરીરનો. અન્ય અવયવ એક એણે હોય તો ચાલી શકે, પણ મસ્તક છે તે આખા શરીરનો આધાર છે. વિચાર શક્તિ મસ્તકમાં રહેલી છે. મસ્તકથી ઉત્પન્ન થયેલા વિચારો શરીરના અન્ય અંગોના નિયામક છે. મસ્તકથી શુભ વિચારદ્વારા મુક્તપણું પમાય છે, અન્ય દર્શનો જેઓ હાથ પગ વિગેરે છે તે અમુક અંશને ગ્રહણ કરવાથી અમુક અંશે જિનેશ્વરનું એક અંગ છે. અર્થાત્ એક અંગપણું હોવાથી પૂર્ણ શક્તિની ખામીવાળું છે. જિનેશ્વર રૂપ સમુદ્રમાં સર્વ દર્શનો રૂપ નદીઓ સમાય છે અને અમુક અમુક દર્શનોમાં જિનેશ્વરની શૈલી કોઈ કોઈ બાબતમાં સચવાય છે ને કોઈ કોઈમાં સચવાતી નથી માટે જેમ નદી સમુદ્રની અંશ માત્ર છે તેમ સઘળા દર્શનો જૈનદર્શન ઉત્પાદક જિનેશ્વરના અંશ માત્ર છે. પાંચ દર્શનોના ભિન્ન ભિન્ન નયોને એકજ કેંદ્રમાં સમાવેશ કરનાર જૈનદર્શન છે. જૈનેતર પાંચ દર્શનોના અનેકશઃ વિલાગો થયેલા છે અને જુદા જુદા એકાંત નય માનવાથી સર્વદર્શી થઈ શક્યા નથી. જૈન સિદ્ધાંતથી જેટલે જેટલે અંશે વિરૂદ્ધતાની કોટિ અંગીકાર થયેલી છે તેટલે તેટલે અંશે નવા લાસપણું છે અને જેટલા અંશમાં અવિરૂદ્ધતાની કોટિ છે તેટલા અંશમાં નયમાર્ગ ખુલ્લો છે. સર્વાંશે જૈન સિદ્ધાંતો સર્વનયોને સંગ્રહે છે. આને માટે પૂર્વોક્ત મહાત્માના વચનો ટાંકી આ અવતરણુનો ઉપસંહાર કરવામાં આવે છે.

સર્વંગો સર્વ ત્રય ધનારે, માને સત્રપરમાન.

જૈનશાસન અને તેના ભાવનગરના ખખરપત્રિનો ખુલાસો. ૨૯

નયવાદી પટ્ટોગ્રહી પ્યારે કરેલ્લરાઈ ઠાન.

નિસાની કહાવતાંવુંરે, તેરો અગમ અગોચર રૂપ.

(અપૂર્ણ.)

જૈનશાસન અને તેના ભાવનગરના ખખર- પત્રીની ભ્રમણાનો ખુલાસો.

જૈન શાસનના છેલ્લા (સાતમા) અંકના ચોથા પાના (અ) ના વધારામાં તે પત્રે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના અશાઠ માસના અંકમાં “ ભાવનગરના સંઘે ભરેલું ઉત્તમ પગલું ” એ મથાળાના આવેલા વર્તમાન સમાચારની બાબતમાં જૈન શાસનના ભાવનગરના એક ખખરપત્રીએ અસત્ય હકીકત જણાવી, જે ઉપરથી જૈનશાસને જે હકીકત લખી છે તે તદ્દન ગલત ગેરવ્યાજખી હોઈને ખરી હકીકત શું છે તે જણાવવું યોગ્ય ધારી નીચે મુજબ જણાવવા રજા લઈએછીયે.

પ્રિય વાચક ગણ ! ભાવનગરના એક ખખરપત્રીના આધારે જૈનશાસન લખે છે કે આત્માનંદપ્રકાશના અશાઠ માસના અંકમાં “ ભાવનગરના સંઘે ભરેલું ઉત્તમ પગલું ” એ હેડીંગથી જે સમાચાર પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે તે તદ્દન ખોટા છે, આ પગલું તો કેવળ આત્માનંદ સભાવાળાઓનું જ છે, બીજા કોઈ એ આ કાર્યમાં ભાગ લીધો નથી. જ્યારે અમદાવાદના નગરશેઠને જવાબ સંઘ ઉપર આવ્યો ત્યારેજ સંઘને આ વાતની ખખર પડી છે. આ સમાચાર મળતાની સાથે સંઘ તરફથી અમદાવાદના નગરશેઠને લખવામાં આવ્યું કે કાગળ તથા તાર પહોંચ્યાનું જે આપ લખો છો તે અમારા લખ્યા લખાવેલા નથી માત્ર એક તરફીજ આ કામ થયેલું છે. ” આના જવાબમાં જણાવવાનું કે તે ખખરપત્રી આવી અસત્ય હકીકત લખી ખરી હકીકત ને ઉઠાવી દેવા માગે છે. પ્રથમ તો અમે એમ પુછવા માગીએ છીએ કે જ્યારે મોહન લલિતનું સહીતું ત્રીજું હેન્ડબીલ અત્રે આવ્યું અને ગામમાં કોલાહલ થતાં અમદાવાદના નગરશેઠ ઉપર તે હેન્ડબીલની બાબતમાં દીલગીરી દર્શાવવા, તેમજ

૩૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉક્ત હેન્ડળીલ લખનાર વગેરેની બાબતમાં યોગ્ય કરવા માટે સહીઓ લઈ એક પત્ર મોકલવાની બાબતમાં, ઉક્ત પત્રમાં બહાર રીતે જ્યારે આ શહેરમાં સહીઓ લેવાતી હતી ત્યારે જૈન શાસનને ખોટી હકીકત જણાવનાર ખબરપત્રી શું નહોતો જાણતો કે આ ખુદી રીતે સહીઓ લેવાય છે ? અને તે સહીઓ લેતાં કોઈ તરફથી શું અટકાયત થઈ હતી ? અને તેમ નથી થયું તો બાવનગરનો સંઘ નહોતો જાણતો એમ તે ખબર પત્રી કહેવા માગતો હોય તો તે પત્ર નીચે બાવનગરના આગેવાન વીગેરેએ તે પત્રમાં શા માટે સહી કરી હશે ? તે ખબરપત્રી ઉપર બનેલી હકીકત જાણવા છતાં તેને છુપાવવા માટે કે પોતાની કોઈ નેમ સાધવા માટે, જૈન શાસનને ઉંધા પાટા બંધાવ્યા છે, પરંતુ જૈનશાસનના અધિપતિએ તે ખબરપત્રી ઉપર વિશ્વાસ રાખ્યા અગાઉ અમદાવાદના શ્રીમાન નગરશેઠ ઉપર ગએલ તે સુમારે ત્રણસે સહીવાળો બાવનગરના સંઘના પત્રની ભાંધી નકલ મંગાવી હોત, અથવા અમદાવાદના નગરશેઠને પુછાવી ખાત્રી કરી હોત કે તે પત્રમાં કયા કયા આગેવાનો, કયા જૈન ગૃહસ્થો વીગેરેની સહી છે તેવી સંપૂર્ણ ખાત્રી કરી હોત તો તેમને સકલ જૈન સમાજને આડે રસ્તે દોરવાનું આવું લખવાનું કારણ મળત નહો.

અમુક વ્યક્તિ કે કદાચ આ ખબરપત્રી ગમે તેવા શરમના કે દબાણના કારણથી દૂર રહેલ હોય, કે મુનિ નિંદા માટે નીકળેલ આ ગલીય હેન્ડળીલની બાબતમાં સ્થળે સ્થળે દર્શાવવામાં આવતો ખેદ દીલગીરી (આવું કાર્ય) તેને ગમે તે કારણથી ન ગમતું હોય, કે ઉક્ત પત્રમાં તેની પોતાની સહી ન હોય તેવા ગમે તે કારણથી દૂર રહેતો હોય તો, તેવી વ્યક્તિનાએક ખબરપત્રી કે તેના ઉપરથી જૈનશાસનના અધિપતિ એમ કહેવા માગતા હોય કે ઉક્તપત્ર સમુદાય તરફથી નથી લખાયો અને સહીઓ થયાં છતાં તેને સંઘ ન કહેવો, અને ઉપરની વ્યક્તિના કરેલાને સંઘથી કરેલું કહેવું; તેમજ વળી તેવી રીતે સમુદાયનો મોટો ભાગ જે કાર્ય કરે, જે માને તેને સંઘ કે સંઘે કરેલું કાર્ય ન કહેવું; એવાત જૈનશાસનને ખબર આપનાર તે ઇર્ષાળુ ખબર પત્રી શિવાય કોઈપણ સામાન્ય મનુષ્ય કબુલ કરે તેમ હોયજ નહીં. હજી અમો

જૈનશાસન અને તેના ભાવનગરના ખખરપત્રીનો ખુલાસો. ૩૧

ખાસ ભાર દઇને કહેવા માગીએ છીએ કે નગરશેઠ ઉપર ગયેલો તે સુમારે ત્રણસે સહીવાળા પત્રની તેઓ ખાસ તપાસ કરે તો તેમાં આગેવાન વિગેરે શ્રી સંઘના સમુદાયની સહી છે કે નહીં ? અને છે તો તે થયેલું કાર્ય સંઘે કરેલુંજ ગણાય, એમ તેની ખાત્રી થયા સિવાય રહે નહીં. માત્ર તે ખખરપત્રીની લાંબા વખતની ઇર્થ્યાગિની બાંધે જવાળા હોય અને તે બે આવી અસત્ય હકીકતો પુરી પાડી ચાંત થતી હોય તો તે ખખરપત્રીને ધર્મ વૃત્તિવાળો કહેવો કે કેમ ? તે જૈન સમાજે વિચારવાનું છે.

જૈનશાસનનો ખખરપત્રી એમ કહેવા માંગે છે કે ઉક્તપત્રમાં જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તથા જૈન એશોસિએશનના સભાસદોએ કેમ ભાગ નહીં લીધો હોય ? આ લખાણ પછુ તેમનું 'ત્રાંતિવાળું', આડે રસ્તે દોરવનારું, બીનપાયાદાર અને ગેરસમજ કરાવવાવાળું છે. સુમારે ત્રણસે સહીવાળો ઉક્તપત્ર જે કે એમદાવાદના નગરશેઠ શ્રીને મોકલવામાં આવ્યો છે, તેમાં જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, શ્રી જૈન એશોસિએશન સભા અને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રબોધક સભાના સભાસદોની, તેમજ સંઘના અન્ય ગૃહસ્થો અને અત્રેના શ્રી સંઘમાં જે જે જ્ઞાતિઓના કત્તા છે, જેવા કે વિશા-શ્રીમાળી, વિશા પોરવાળ, એસવાળ, દશાશ્રીમાળી, સુખડીઆ, ભાવસાર વિગેરે તમામ જ્ઞાતીના (આગેવાન અને સાધારણ) ગૃહસ્થોએ પણ પોતાની લાગણી દુખાએલ હોવાથી ઉક્તપત્રમાં સહીઓ કરેલ હોઈને તેને સંઘે કરેલું નહીં, પરંતુ આત્માનંદ સભાવાળાએ કરેલું છે એમ જે 'ખખરપત્રીનું' કહેવું છે તે કેટલું અચુકત બીન પાયાદાર અને અસત્યતાથી ભરપુર છે તે વાચકોએ વિચારવાનું છે.

ઉક્ત ગલીય હેન્ડબીલથી જેમ અત્રેના શ્રી સંઘની લાગણી દુખાણી હતી, તેમની જેમ આત્માનંદ સભાની લાગણી દુખાવાથી પોતાની ફરજ તરીકે સભાસદોથી ઠરાવ કરેલો હતો, અને તે ઠરાવ પોતાની રીપોર્ટ બુકમાં દાખલ કરી પોતાના માસીકમાં જુદો છપાવેલ છે, અને પોતે કરેલ ઠરાવની નકલ અત્રેના શ્રીસંઘની જે લાગણી દુખાણી તેને માટે તેમણે મોટી સંખ્યામાં સહીઓ લઈ તે પત્ર

૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેમ અમદાવાદના નગરશેઠ ઉપર સંઘથી મોકલવામાં આવ્યો છે, તેવીજ રીતે આત્માનંદ સભાએ ઉપર મુજબ પોતા માટે પોતાથી ખાસ જુદો ઠરાવ કરી અમદાવાદના નગરશેઠ ઉપર જુદો પત્ર મોકલેલ છે. આવી હકીકત છતાં તે ખબરપત્રી તેને અસત્ય ઠરાવી તે બન્નેને ભેગશેળ કરી ખરી વાત છુપાવા માંગે છે જેથી તે ખબરપત્રી પોતાની બુદ્ધિનો કેટલો દુરુપયોગ કરે છે તે સર્વ વાચકગણ સમજી શકે તેવું છે.

ઉક્ત ગલીચ હેન્ડબીલ આ શહેરમાં આવતાં સર્વ કોઇ ઉશ્કેરાઈ ગયું અને પરિણામ શું આવશે તેની સમુદાયને ચિંતા થતી હતી, જેથી આ અપકૃત્ય કરનાર મોહન લલ્લુ અને તેના સહાયકો અમદાવાદના વતની હોવાથી અત્રેના શ્રીસંઘે અમદાવાદના નગરશેઠ ઉપર ઉક્ત પત્રમાં સહીઓ લઈ મોકલવાનો આ શાંતિનો માર્ગ લીધો હતો, છતાં જૈનશાસનનો તે ખબરપત્રી તે કાર્ય આત્માનંદ સભાએ જ કર્યું છે એમ લખી લાવનગરના શ્રી સંઘના કાર્યને ખોટું ઠરાવે છે એટલુંજ નહીં; પરંતુ જૈન સમાજને ખોટે રસ્તે દોરી પોતાની દુષ્ટ બુદ્ધિ પ્રસિદ્ધ કરે છે.

તે ખબરપત્રીના જણાવ્યા મુજબ મોહન લલ્લુને લખાવનાર તરીકે બે મુનિ વ્યક્તિને ગણવામાં આવે છે, આપું ખબરપત્રીનું કહેવું કે લખવું તદ્દન અસત્ય છે. કારણ કે મોહન લલ્લુને લખાવનાર તરીકે બે મુનિ વ્યક્તિઓને ગણવામાં કે લખવામાં આવેલ નથી; પરંતુ નમ્રતાથી જણાવામાં આવ્યું છે કે ન્યુસપેપર, પરચુરણ નીકળતાં હેન્ડબીલો અને લોકોના નીકળતા ઉદ્દગારોથી જ્યારે તે મુનિ મહારાજોનાં નામ લેવાય છે તો શામાટે તેઓશ્રી તેમાં નથી અથવા આવાં કાર્યથી દીલગીર છે અને આ કાર્ય અધમ છે એમ નથી જણાવતા ? માત્ર આટલું વિનંતિરૂપે લખ્યાં છતાં જૈનશાસનનો તે ખબરપત્રી પુરૂં વાંચ્યા વિના ગમે તે જાતના દ્વેષથી જેવું અંતઃકરણ કાંઈક વિચિત્ર થયું છે એવા તે ખબરપત્રીએ અસત્ય હકીકત લખી લખાવી ખોટો અર્થ કરાવવા મરજી મુજબ લખે લખાવે અને તેના ઉપર પુરતી ખાત્રી કર્યાં શિવાય જૈનશાસનપત્રના અધિપતિ ગમે તેવું લખે તેને માટે અમે દીલગીર છીએ.

જૈનશાસન અને તેના લાવનગરના ખખરપત્રીનો ખુલાસો. ૩૩

જૈનશાસનના તે ખખરપત્રીના જણાવ્યા મુજબ “ જૈનશાસન લખે છે કે બે મુનિ મહારાજાઓનું ચરિત્ર લખનાર વ્યાપક પ્રદાનદ, સુશીલ, વિગેરેને લખાવનાર સામી પક્ષના સાધુ ખરા કે ?” આના જવાબમાં જણાવવાનું એટલું જ છે કે ઉપરના બ્રમનેજ લીધે મોહન લલુને હથીઆર બનાવી તેના સહાયકોએ મુનિ નિંદાના ઉક્ત ગલીચ હેન્ડબીલો કાઢી લયંકર ભુલ કરી છે એટલું જ નહીં પરંતુ જગબત્રી-શીએ ચડ્યા છે. સામી બાણુઓના સાધુઓમાં બીજાઓ સાથે કદાચ સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજ શ્રી આત્મારામભાઈના પરિવાર મંડ-ળમાંથી અમુક મુનિઓનું ઉપરના બ્રમને લઈને કદાચ નામ લેવા માંગતા હશે, કે શંકા રાખતા હશે કે અનુમાન કરતા હશે પરંતુ તે પવિત્ર મુનિઓ તદ્દન અલગ રહી પોતાના ઉપર આટલા આટલા વાક્રપ્રહાર-લખાણ પ્રહાર થયાં છતાં તેઓની કેટલી શમતા, મુનિ ધર્મની અમૂલ્ય કીમત અને સહનશીલતા રાખી શાંત બેઠા છે અને તેવીજ રીતે તે ઉક્ત હેન્ડબીલમાં સંડોવેલા બીજા મુનિઓ પણ શાંત બેઠા છે તે અત્યારે સકળ જૈન સમાજ સારી રીતે જાણી શકે છે.

લાલન શિવજી નિર્દોષ છે કે સદોષ છે, તેનાં સદોષ નિર્દોષપણા માટે કે તે બાબતના મતભેદપણાના માટે શાસ્ત્રધારે દાખલા દલીલ વીગેરેથી તમામ હકીકત જણાવવાને બદલે આવા મુનિ નિંદાના અધમ લખાણવાળાં હેન્ડબીલોને જૈનશાસન કે તેના ખખરપત્રી કે કોઈ પણ જૈન ટેકો આપતો હોય, કે વ્યાજબી ગણતો હોય તો તે તેઓના અધર્મીપણા શિવાય બીજું શું હોઈ શકે તે સકળ જૈન-સમાજે વિચારવાનું છે.

મુનિ નિંદાના લખાણવાળા ઉક્ત હેન્ડબીલ બહાર પડ્યા પછી આત્માનંદ સભાએ માત્ર પોતાની ફરજ તરીકે સલાથી ઠરાવ કરી શાંતપણે બેસેલ છે. અને તેવીજ રીતે અત્રેના સંઘે કરેલું છે, છતાં તે મોહન લલુ અને તેના સહાયકોના લાગતા વળગતા અત્રેના ખખરપત્રીને મુનિ નીંદા માટે આટલું થતું યોગ્ય કૃત્ય પોતાની ગમે તે ઝાતની ઈર્ષા અગ્નિથી કદાચ ગમ્યું નહિ હોય જેથી, તેમજ જૈનશાસ-

૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નના અધિપતિની તો કૃત્તા ગલીય હેન્ડબીલથી જે લાગણી દુઃખાવી બેઠીએ તે તો દૂર રહી પરંતુ પોતાને ગમતું આવું ઉક્ત ખબરપત્રીનું અસલ લખાણવાળું સાધન મળ્યું, જેથી વગર ખાત્રીએ જૈન સમાજને અવળે રસ્તે દોરવા ગમે તેમ લખી વાળ્યું છે પરંતુ બે લગભગ ત્રણસો સહીઓવાળા, ઉક્ત પત્રમાં કોની કોની સહીઓ છે, તેની ખાત્રી કરી હોત તો આવું લખવાનો તેને વખત ન આવત. પરંતુ બે આવા મુનિ નિંદાના હેન્ડબીલથી સર્વની લાગણી દુઃખાણી તે બ્યાજખી નથી એવી એક પક્ષની માન્યતાને લઈને ગમે તેવા આદેષો ગમે તેને લખવા જૈન શાસનનો અધિપતિ ઈચ્છતો હોય તો પોતે પોતાની મરજી મુજબ પોતાને શોભતું ગમે તેવું લખે તેને કોઈ રોકનાર નથી પરંતુ તેની હકીકત કેટલી સાચી છે તે જૈન સમાજ સહેજે સમજી શકાશે.

મોહન લલ્લુના શબ્દો ઉપર કે એવી મુનિ નીંદા કરનાર ઉપર ધર્મનોરાગી પુરૂષ દોડા દોડ કરે કે તને માટે ખેદ પ્રદર્શિત કરે તેમાં નવાઈ નથી, અને એવા હલકા કાર્ય કરનારોથી જૈન કોમમાં ખળભળાટ થાય તે ખરેખર છે, છતાં દિલગીરી તો એટલી છે કે જૈન શાસનપત્રનો અધિપતિ તે પત્રને ધર્મનું પત્ર કહેરાવ્યા છતાં તેના અધિપતિએ પોતાના પત્રમાં લાલન શિવજીના કાર્ય માટે અને મુનિ મહારાજશ્રી નેમવિજયજી તથા આશુદ્ધસાગજી મહારાજના ચરિત્રો કે લેખો લખનાર વ્યાપક, સુશિલ, પ્રજ્ઞનાદ વિગેરેને માટે જ્યારે ટીકા કરવાનું હાથમાં અને તેને માટે લેખ લખવાનું કાર્ય ધર્મ તરિકે જ્યારે પોતે લઈને બેસે છે તો મોહન લલ્લુએ જે ત્રણ ત્રણ હેન્ડબીલો કાઢી અનેક પવિત્ર મુનિમહારાજઓની ગલીય ભાષામાં નિંદા કરી જેથી તેનું કે તેના સહાયકનું કૃત્ય જૈન શાસનના અધિપતિને ધર્મ વિરૂદ્ધ નથી લાગ્યું? કે જેને માટે એક અક્ષરની પણ નોંધ પોતાના પત્રમાં લીધી નથી અને હિંદુસ્તાનની સકળ જૈન કોમની લાગણી દુઃખાઈ છે અને તે કૃત્યને અધમાઅધમ ગણે છે ત્યારે જૈન શાસન તેને શું બાજખી માને છે કે? પત્રકાર તરીકેની શું તેની તે ફરજ બાજખી છે?

જૈનશાસન અને તેનાભાવનગરના ખપરપત્રિનો ખુલાસો. ૩૫

આવી સ્થિતિ જ્યારે છે ત્યારે તે ઉપરથી તેની લખેલી આ પ્રકરણને અંગે કોઈપણ હકીકત કે હવે પછી એક પક્ષે આવી રીતે લખાએલી જે હકીકત આવશે તે હિંદુસ્તાનનો કોઈ જૈન નિષ્પક્ષપાત તરીકે કે સત્ય સ્વરૂપ તરીકે લેખશે કે ? અને આવી હકીકતના પરિણામે તેમાં આવતી ચર્ચા જવાબ, ચેલેન્જ વિગેરે ઉપર જૈનસમાજ કેટલું વજન આપશે તે સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવું છે.

એક પક્ષી ચર્ચાના પરિણામે જૈન કોમની દુર્દશા થવાનું તે જે લખે છે તે વાત પોતાનેજ શિર આવી પડે છે માટે, પદોપદેશે પાંડિત્યમ નહિ કરતાં પોતાનેજ તે બાબતનો વિચાર કરવાનો છે. વળી જૈન શાસનવાળો લખે છે કે લખાણની ભાષા કોમળ અને મિષ્ટ વાપરવી જોઈએ, તે સંબંધમાં જણાવવાનું કે આત્માનંદ સભાએ ઠરેલા ઠરાવમાં એક પણ શબ્દ અશાંતિ કરવાવાળો નથી, પરંતુ પોતાના પત્રમાં આ ચર્ચાને અંગે લખાએલ લેખમાં પોતે કેવી ભાષા વાપરી છે અને કેવો શાન્તિવાળો લેખ લખેલો છે તે પત્ર વાંચનારાઓની સમજ બહાર નથી.

ધર્મ ગુરૂઓ કે ઉપકારી મહાત્માઓને માટે કોઈ પણ જૈન બંધુ પોતાની ફરજ તરીકે કે ધર્મ બુદ્ધિએ તેવા મહાત્માઓ ઉપર થતાં અયોગ્ય લખાણો કે અવગણના માટે સાચી હકીકત લખે જણાવે, ખોલે, કે તે બાબત ખેદ પ્રદર્શિત કરે, તેવાઓ ધર્મગુરૂઓના નામને બદ્દો લગાડનારા છે, એવું અઘટિત લખનાર જૈનશાસનના અધિપતિને પોતાની મતિનો શ્રમ થયો છે તેમ સમજીએ છીએ.

જે ઉપકારી મહાત્માની શિતળ છાયા નીચે અત્યાર સુધી રહી તેમની કૃપાથી જ્ઞાન મેળવી, આવા પત્રો કાઢી તેમાં અસત્ય હકીકત ઉપરથી જે નોટ લખી છે તેવા લખાણો ઉપરથી ભવિષ્યમાં પોતાના ઉપકારી ગુરૂના નામને બદ્દો લગાડનાર પોતેજ ન થાય તે જૈન શાસનના અધિપતિએ સંભાળવાનું છે.

૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

એક વાત સાબિત કરવાને માટે તેની સત્યતાને માટે, ચોક્કસ પૂરાવો, સાચા અનુમાનો અને નિષ્પક્ષપાતપણું વિગેરે જેની જેની જરૂર પડે છે તેની અપૂર્ણતા હોય તો તે અપૂર્ણતાવાળો ગમે તેવું લખાણ લખે તે સાચું છે એમ દુનિયા કદી માની શકશેજ નહિ.

ઉપસંહાર કરતાં જણાવવા રજા લઈએ છીએ કે બાવનગરથી જૈનશાસનના ખખર પત્રીએ અને જૈનશાસને જે ખોટા આક્ષેપો આત્માનંદ પ્રકાશ અને સલા માટે કર્યા છે તેને માટે અમે સંપૂર્ણ દિલગીર છીએ.

ભેટ.

આગમસારોદ્ધાર ગ્રંથ.

જેમાં પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત આગમસાર પાંચ બાવના અધ્યાત્મગીતા તા. શ્રીમદ્ ચિદાનંદજી કૃત પુદ્ગલ ગીતા વીગેરેનો સમાવેશ કરેલો છે.

આ ગ્રંથ વડુના શા. લક્ષ્મીચંદ લાલચંદ તથા પાદરાના શા. પ્રેમચંદ દલસુખભાઈ તરફથી મુનિ મહારાજ તા. સાધવીજી મહારાજને ભેટ તરીકે મોકલવાનો છે તેમ જૈન પુસ્તકશાળાઓને પોષ્ટેજનો એક આનો લઈ અને અન્ય ગ્રંથસ્થાને નામની કીમતનો એક આનો (જ્ઞાનખાતામાં) તા. પોષ્ટેજનો એક આનો મળી બે આના લેઈ આપવાનો છે તો નીચેના સરનામે લખી મગાવવા વિનંતી છે.

વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ.

પાદરા (ગુજરાત)

વર્તમાન સમાચાર.

(હમણાંનીકળેલો વરઘોડો.)

હમણાં ચૈત્ર પૂર્વના તપની સમાપ્તિ તથા શ્રી દશવૈકાલિક સૂત્રના પ્રારંભ નિમિત્તે શેઠ. યુગચંદલાઈને લાંચી આશાડ શુદ્ધ ૧૨

વર્તમાન સમાચાર.

૩૭

ના દિવસે એક મોટો વરઘોડો નીકળ્યો હતો તેમાં શ્વેતાંબરી અને દીગંબરી ભાઈઓએ ભાગ લીધો હતો. તે વરઘોડો બજારમાં ફરી જૈન ધર્મશાળાએ ઉતર્યો હતો. ત્યાં માણેક, મોતી, અને સોના રૂપાના શિકકા વિગેરેથી જ્ઞાન પુજા થયા બાદ શ્રીમાન્ મહારાજશ્રી હંસવિજયજી સાહેબે સૂત્ર વાંચવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો.

(દમણમાં અઠાઈ મહોત્સવ.)

દમણમાં અઠાઈ મહોત્સવ અષાઠ વદ ૧૦ થી શરૂ થયો છે તેમાં શ્વેતાંબરી તથા દીગંબરી ભાઈઓ ઉપરાંત વૈષ્ણવ લોકો પણ ભાગ લે છે, આ પ્રસંગે વડોદરાથી ખાસ ગવૈયા બોલાવવામાં આવેલ છે અને દરરોજ સુંદર રાગ રાગિણીથી પૂજાઓ ભણાય છે. આ મહોત્સવમાં લાલ લેવા તથા મુનીરાજ શ્રી હંસવીજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજીશ્રી સંપતવિજય આદી મહારાજોના દર્શનાર્થે સુરતથી શ્રાવક શ્રાવીકાઓ આવે છે મહોત્સવની સમાપ્તિમાં નોકારશી પ્રિતિ જમણ પણ થયું છે.

(આશાતના થતી અટકી)

અત્રે દેરાશરમાં મોગરાં પ્રમુખ પુલોની કળીથી આંગી રચવામાં આવતી તથા કળીઓના હાર ગુંથીને ચઢાવવામાં આવતા હતા તે મહારાજ સાહેબ શ્રી હંસવિજયજીના બોધથી પુર્વોક્ત કામ શાસ્ત્ર વીરૂદ્ધ હોવાથી બંધ કરવામાં આવ્યું છે. અને ચાલતા અઠાઈ મહોત્સવમાં બાદલા કટોરી વીગેરેથી નાના પ્રકારની આંગીઓ રચવામાં આવેલી હતી.

(હાનીકારક રીવાજ બંધ.)

દમણમાં દીવાશાના લોકીક પર્વ પ્રસંગે નાળીએરની શરતની રમત મોટા પાયાપર ચાલતી જેમકે મુકકી મારી લાંગવું તથા પરસ

૩૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પર એક બીજાના નાળીએર સાથે પછાડી ભાંગવું, તથા મોટા ઝાડને ઉલંગી બાંધે તેવી રીતે ફેંકવું ઇત્યાદી અનેક પ્રકારની સસ્તોમાં પૈસાનું પાણી કરવા પુર્વક અનર્થ દંડ થતો હતો, તે અત્રે પધારેલા મુનીરાજ શ્રી હંસવીજયજીના ઉપદેશથી બંધ થયો છે અને ખાસ દીવાસાનો દીવસ પ્રાભાવિક ભાવના વ્યખાન પૂજા ભણાવવાથીજ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

અત્યંત ખેદકારક સમાચાર.

અમોને જણાવતાં પારાવાર દિલગીરી ઉત્પન્ન થાય છે કે ભાવનગર નિવાસી આ વિદ્વાન બંધુ શા ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ આલતા માસની વદ ૮ ના રોજ ક્ષયરોગની ખીમારી ભોગવી શુમારે અડતાલીશ વર્ષની ઉંમરે પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ આ શહેરના જૈન સમુદાયના અગ્રેસર પૈકીના એક હતા. સંસ્કૃત અને માગધી ભાષાના જ્ઞાન સાથે ધર્મના સતત અભ્યાસી હોવા સાથે જૈનધર્મનું ઉચું તત્ત્વજ્ઞાન ધરાવતા હતા. સંસારમાં રહી વ્યવહારના અનેક કાર્યો કરવા સાથે કોઈ પણ જૈનબંધુને જ્ઞાન દાન આપવુંજ એજ જેની જીવંતીના મુખ્ય ઉદ્દેશ હતો. ધર્મશ્રદ્ધામાં ચુસ્ત હોવા સાથે વ્યવહાર નિપુણ અને સ્વભાવે સરલ અને શાંત હતા. આવા એક વિદ્વાન નરરત્નની આ શહેરમાં એકલામાં નહીં પરંતુ જૈન કોમમાં તેની ખરેખરી ખોટ પડી છે. આ સલા ઉપર તેઓની ખાશ પ્રીતિ હતી. એમના અભાવથી અમોને પણ અત્યંત ખેદ થયો છે. પરંતુ ભાવી પ્રબળ છે. અમો તેમના પુત્ર મી. કૃતેચંદ વિગેરે કુટુંબીઓને દિલાસો આપવા સાથે ગત વસ્તુનો શોક નહીં કરવા અને પોતાના પિતાએ ગ્રહણ કરેલા ઉત્તમ માર્ગે ચાલી તેનું અનુકરણ કરવા સુચના આપીએ છીએ.

છેવટે તે સ્વર્ગવાસી ધર્માત્માને શાંતિ મળે એવી પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.